

Kurskod: SKDK11
Termin: Vårterminen 2020
Handledare: Ilkin Mehrabov
Examinator: Nils Holmberg

”Känslan av trygghet som egentligen inte finns”

En kvalitativ studie om hur administratörer försäkrar medlemmars integritet i slutna könsseparatistiska Facebook-grupper

AGNÈS ERICSON & ISABELLE REMAN

Lunds universitet
Institutionen för strategisk kommunikation
Examensarbete för kandidatexamen

Abstract

“The feeling of safety that does not really exist”

This study aimed to examine how administrators of closed gender separatist Facebook groups perceived their capability of ensuring privacy for the group members, through exploring the dimensions strategies, perception of risk and responsibility. To fulfill the purpose of the study, ten semi-structured interviews were conducted with administrators of different closed gender separatist Facebook groups. Initially the transcriptions from the interviews were coded and analyzed through the interpretative phenomenological analysis method which identified 25 themes. The themes were consequently categorized within the dimensions of the Communication Privacy Management theory. The results indicated that administrators had limited room to maneuver to ensure members privacy in the Facebook groups. The administrators thereby relied on the members' responsibility in ensuring their own as well as other group members' privacy. Furthermore, the results implied that privacy threats were present both within and outside of the group. The members' sense of safety within the groups thereby indicated an imaginary safety, which is pivotal for the groups continued survival while simultaneously posing a threat to the members' privacy. The final finding illustrated a paradox, whereby openness which was encouraged by the administrators opposed members' own attempt to preserve their privacy.

Key words: online communities, privacy, Communication Privacy Management theory, Facebook, gender separatism, administrator, moderation, safe spaces

Number of characters: 95 920

Sammanfattning

“Känslan av trygghet som egentligen inte finns”

Den här studien syftade till att undersöka hur administratörer av slutna könsseparatistiska Facebook-grupper uppfattade sin förmåga att försäkra integritet för gruppmedlemmarna genom att undersöka dimensionerna strategier, uppfattning av risk och ansvar. Med avsikten att uppfylla studiens syfte genomfördes tio semistrukturerade intervjuer med administratörer av olika slutna könsseparatistiska Facebook-grupper. Initialt kodades och analyserades transkriberingarna från intervjuerna genom den interpretativa fenomenologiska analysmetoden, där vi identifierade 25 teman. Temana kategoriserades följaktligen inom dimensionerna av Communication Privacy Management-teorin. Resultaten indikerade att administratörer hade begränsat handlingsutrymme gällande försäkringen av medlemmars integritet i Facebook-grupperna. Administratörerna förlitade sig därmed starkt på medlemmarnas ansvarstagande för att säkerställa både deras egna men även andra medlemmars integritet. Dessutom antydde resultaten att integritetshoten existerade både inom och utanför gruppen. Medlemmarnas känsla av trygghet inom grupperna indikerade därmed en inbillad trygghet, vilket är avgörande för gruppernas fortsatta överlevnad samtidigt som det utgör ett hot mot integriteten. Slutligen illustrerades en paradox, där öppenhet som uppmuntrades av administratörerna motsatte medlemmarnas försök till att bevara sin egen integritet.

Nyckelord: virtuella forum, integritet, Communication Privacy Management-teorin, Facebook, könsseparatism, administratör, moderering, säkra rum

Antal tecken: 95 920

Tack!

Stort tack till Lunds universitet och institutionen för strategisk kommunikation på Campus Helsingborg. Vi skulle vilja ge ett varmt tack till alla administratörer som tog sig tiden att ställa upp på intervju och som så öppet berättade om arbetet i Facebook-grupperna. Vi skulle även vilja tacka personalen på Café Lux som bistod med uppiggande kaffe under hela skrivprocessen. Givetvis vill vi också ge vårt varmaste tack till vår tillmötesgående handledare Ilkin Mehrabov, som bidrog med goda insikter och gav oss självförtroende när vi tvekade som mest.

Till sist vill vi poängtera att vi till lika stor del har bidragit till arbetet med uppsatsen.

Innehållsförteckning

Introduktion	1
Problemformulering	3
Syfte och frågeställning	5
Avgränsning	5
Tidigare forskning	6
Integritet på internet	6
Integritet på Facebook	6
Tillit inom grupper	7
Administratörens roll	8
Arbetet som administratör	8
Regelbrott	9
Könsseparatistiska grupper	10
Teori	12
Communication Privacy Management-teorin	12
Integritetsägande	13
Integritetskontroll	14
Integritetsturbulens	16
CPM applicerad på sociala nätverk	17
Teorins relevans för studien	18
Metod	20
Insamlingsmetod	20
Urval	20
Semistrukturerade intervjuer	21
Telefonintervju	22
Pilotintervju	22

Transkribering	22
Analysmetod	23
Etiska aspekter	23
Egen erfarenhet av grupper	24
Reflektion över vald metod	25
Analys	26
Integritetsägande	26
Anledning till delning	26
Kulturen i gruppen	28
Inläring av kulturen	29
Förtroende för administratör	31
Integritetskontroll	32
Anonyma inlägg	32
Gruppregler	35
Integritetsturbulens	36
Förebygga turbulens	36
När turbulens sker	38
Att hantera turbulens	39
“Internet är internet”	40
Diskussion och slutsatser	42
Bidrag till forskningsfältet	44
Förslag på framtida forskning	45
Referenser	46

Introduktion

Följande avsnitt har till syfte att introducera bakgrunden till studien, vilket är förankrat i pågående samhällstrender och tidigare arbeten inom området. Vidare definieras problemformuleringen, syftet och frågeställningen och till sist studiens avgränsning.

“Risk och ansvar är naturligt kopplade, även risk och tillit samt risk och säkerhet. Till vem kan ansvaret (och kostnaderna) hänföras? Eller lever vi i ett sammanhang av organiserad ansvarslöshet? (...) Konceptet av världsrisksamhället uppmärksammar den begränsade kontrollen vi har över de faror som vi har skapat för oss själva.” (Beck, 1999, s.6)

Ulrich Beck var en framstående forskare inom området risksamhället, där han diskuterade hur den kontinuerliga moderniseringen av samhället skapar nya risker som vi kollektivt måste bemöta. I en intervju från 2014 diskuterar forskaren hur risksamhället kan komma att påverkas av den ökade digitaliseringen (Brown, 2014). Han konstaterar att människor aldrig tidigare har varit övervakade på det vis som vi är i modern tid. En stor del av problemet ligger i risken av frihet, mer specifikt yttrandefriheten och rätten till integritet. På grund av den höga tilliten till teknikens framgång, upplever inte människor att deras frihet kränks. Beck hävdar att vi skulle kunna befinna oss i ett globalt övervakningstillstånd och inte inse det förens det var för sent (Brown, 2014).

De risker som Beck talar om är fortfarande lika aktuella sex år senare, med tanke på att vår tid präglas av en slags terapikultur (Burkat, 2010). Individer delar med sig av ytterst privat information till främlingar och anförtror sig till dem. I den tredje sista perioden av 1900-talet, i samband med uppsvingen av psykoterapi och dess genomsyrning i det vardagliga livet, växte kulturen av självreflektion och bekännelser fram (Burkat, 2010, s.23). Det innebar att en ny norm etablerades, där det förväntades att inom sina personliga relationer bekänna sina innersta önskningar, rädslor, hopp och fantasier (Burkat, 2010, s.29). Terapikulturen har utvecklats till den grad att bekännelserna nu inte längre delas med präster eller terapeuter, utan snarare inom grupper med människor som besitter samma nivå av kompetens (Burkat, 2010, s.30), vilket har skapat nya kommunikationsmönster i det digitala landskapet. Burkat (2010) ställer sig bland annat frågan: “Är integriteten hotad av de nya medie-teknologierna?” (s.30). Ett

uppmärksammat fall som belyser frågan är ett från “Me too-hösten” 2018, där en kvinna i en sluten Facebook-grupp sökte stöd av medlemmar med anledning av ett sexuellt övergrepp (Wikström, 2020). Skälet till delandet var att hon kände sig ensam i bearbetningsprocessen av händelsen. I sitt inlägg namngav hon en välkänd person, vilket senare ledde till att hon åtalades och dömdes för förtal. I rättssalen vittnade hon om att forumet upplevdes som tryggt och säkert att söka stöd i.

Användningen av sociala medier fortsätter att växa, där 74% av alla svenskar har en aktiv profil på Facebook och 51% använder plattformen dagligen (Internetstiftelsen, 2019). I grund och botten handlar sociala nätverk om att koppla ihop människor, vare sig det är med kontakter från verkliga livet eller främlingar med samma intressen eller bakgrund. Facebook är världens största nätverkstjänst (Internetstiftelsen, 2019), och blir därav en värd för en stor mängd olika forum. De kan definieras som rum på internet där en grupp individer med liknande intressen, erfarenheter eller delade värderingar samlas för att interagera med varandra, genom att exempelvis utbyta information, kunskap eller upplevelser (“What is online community”, u.å.).

Under de senaste åren har det blivit allt vanligare med könsseparatistiska Facebook-grupper som enbart välkomnar kvinnor och icke-binära (Lindmark 2019; Von Knorring 2018; Lagerwall 2016). Grupperna har olika syften där det diskuteras allt från relationsproblem, arbetsrelaterade konflikter, ekonomisk rådgivning till intima hälsofrågor. Gruppmedlemmar delar med sig av ytterst privat information, där de söker råd eller vill ventilera med andra kvinnor och icke-binära i ett slutet forum (Berger, 2017). Grupperna har jämförts med de tidigare traditionella tjejtidningarna, eftersom de uppfyller samma syfte men låter individen själv sätta agendan (Lundin, 2017).

Enligt Clark-Parsons (2018) har de könsseparatistiska gruppernas uppkomst berott på att kvinnor inom diverse yrkesfält har blivit utsatta för trakasserier på internet. Kvinnorna som blivit utsatta ställer sig därmed emot den utopiska synen att internet främjar yttrandefrihet. De har därför utvecklat egna strategier på sociala medier-plattformar, där slutna Facebook-grupper som utesluter män är en strategi. De kallas för trygga rum, där orättvisor som sker utanför gruppen diskuteras öppet och medlemmarna tar stöd av varandra (Rosenfeld, Noterman & Roestone Collective, u.å.). Trots att det är tillåtet att diskutera fritt finns det dock uppsatta gruppregler som medlemmarna måste förhålla sig till. De är uppsatta av administratörer i grupperna, som ser till att det som publiceras inom gruppen inte sprids utanför. Genom att bland annat formulera gruppregler och moderera flödet skapar administratörer förutsättningarna för samarbetet i gruppen (Grimmelman, 2015).

Våren 2019 uppmärksammades ett fall när en administratör inte tog sitt ansvar. En unik dom föll mot en Facebook-administratör som inte raderade rasistiska inlägg och kommentarer som var skrivna av andra medlemmar i gruppen. "Idag klockan 13 är det dags för mig att stå till svars för vad andra skrivit. Fatta hur bakvänt vårt rättsväsende är", skriver administratören (Stähle, 2019). Administratören ska enligt rätten ha brutit mot lagen om elektroniska anslagstavlor, eftersom han är ansvarig för det som skrivs på plattformen och har en skyldighet att radera det som kan tolkas som olagligt. Det fallet lyfter frågorna: Hur stort ansvar har administratörer egentligen för sin grupp? Är det de som bär det yttersta ansvaret när någonting går fel inom gruppen? I vilken utsträckning kan de kontrollera att medlemmar förhåller sig till reglerna?

Problemformulering

Inom digital media, är grupperna på plattformen Facebook en växande virtuell samlingsplats för likasinnade användare. Där kommunicerar användarna kontinuerligt med andra främlingar utan rumsliga eller tidsmässiga begränsningar. Men de sociala nätverkens framväxt och popularitet bidrar till nya integritetsproblem för dess användare på Facebook (Dhami, Agarwal, Chakraborty, Singh & Minj, 2013). Nära hälften av alla svenskar upplever att stora plattformar som Facebook kränker deras personliga integritet (Internet Stiftelsen, 2019). Hotet för den personliga integriteten utgörs dock inte enbart av Facebooks datainsamling. Integriteten kan även kränkas av andra Facebook-användare, genom att privat information utnyttjas och missbrukas.

Slutna könsseparatistiska Facebook-grupper är populära samlingsplatser eftersom de möjliggör en trygg plats för kvinnor som vill diskutera fritt utan mäns och nättrolls närvaro. Inom grupperna kommuniceras en stor mängd privat information ut på daglig basis. Att dela med sig är däremot inte helt riskfritt, då privat information kan spridas till obehöriga utanför gruppens gränser vilket kan innebära olyckliga konsekvenser för individen. Det innebär att riskerna med att dela med sig kan medföra integritetsshot för individen, därför kräver samlingsplatserna en administratör som modererar och underhåller forumet. Administratörer besitter stor kontroll (Clark-Parsons, 2018) och har det formella och kommunikativa ansvaret inom gruppen. Det ligger alltså i deras intresse att värna om medlemmarnas integritet, för att upprätthålla det trygga forumet som medlemmarna förväntar sig.

Tidigare forskning kring könsseparatistiska grupper har undersökt bland annat säkerheten inom hemliga Facebook-grupper (Clark-Parsons, 2018) och nättrollens påverkan

(Herring, Job-Sluder, Scheckler & Barab, 2002). Inom området moderering har tidigare forskning undersökt moderatorns roll på diverse digitala plattformar (Seering, Wang, Yoon & Kaufman, 2019); hur tillit byggs på de sociala nätverken (Ma, Cheng, Iyer, Naaman, 2019); regelbrott i virtuella forum (Sternberg 2012); samt olika slags modereringsstrategier (Grimmelman, 2015). Vi identifierar en avsaknad av studier som undersöker integritet inom slutna könsseparatistiska grupper ur administratörens perspektiv. Eftersom slutna könsseparatistiska grupper karaktäriseras av en hög grad privat information och är särskilt sårbara inför integritetshot, är det relevant att undersöka hur administratörer handskas med sina medlemmars integritet.

Med utgångspunkt i den interpretativa fenomenologiska metodanalysen får vi genom att applicera det teoretiska ramverket av Communication Privacy Management-teori (CPM) insikter i hur administratörer upplever kommunikationsprocessen när en gruppmedlem delar privat information till resten av gruppen och riskerar att utsättas för integritetshot. I enlighet med definitionen av författaren till CPM-teorin, definierar vi integritet för denna studien som känslan av att ha rätt till att äga privat information, både på ett personligt och ett kollektivt plan (Petronio, 2002, s.6).

Studien bidrar till forskningsfältet av strategisk kommunikation och digitala medier, genom att undersöka integritet ur ett administratörsperspektiv. Administratörernas ansvar över att koordinera all kommunikation inom grupperna kan likställas med strategiska kommunikatörer. Vi vill bidra till forskningsområdet kring moderering och integritet i de virtuella forumen, där Facebook-grupperna innebär nya interaktions- och kommunikationsmönster i det digitala medielandskapet. Ur det akademiska perspektivet bidrar vår studie till strategisk kommunikation genom att förse kommunikationsforskare med insikter kring de snabbt växande virtuella forumen på sociala medier och vilka utmaningar de ställs inför. Ur ett mer praktiskt perspektiv, bidrar vår studie till strategiska kommunikatörer med insikter om hur arbetet som administratör kan bedrivas i virtuella forum, vilket kan komma att utvecklas till framtidens nya form av community management på sociala medier. Därmed kan insikterna från studien både appliceras i ett teoretiskt sammanhang för kommunikationsforskaren och rent praktiskt i kommunikatörsrollen.

Syfte och frågeställning

Syftet med vår kvalitativa vetenskapliga studie är att bidra med kunskap kring de nya kommunikationsmönstren och dess integritetsutmaningar i de virtuella forumen på sociala medier. Vår studie ämnar undersöka hur administratörer av slutna könsseparatistiska Facebook-grupper upplever att de försäkrar gruppmedlemmars integritet inom de kollektiva gränserna. Studiens huvudfråga är följande:

- Hur upplever administratörer att de kan försäkra gruppmedlemmarnas integritet i slutna könsseparatistiska Facebook-grupper?

Administratörens roll inom integritetsfrågan analyseras utifrån flera olika dimensioner. Genom att formulera underfrågor, konkretiserar vi vilka dimensioner av integritet som undersöks.

- Vilka *strategier* vidtas av administratörer för att förhindra att information sprids utanför gruppen?
- Hur ser administratörer på sitt *eget ansvar* gällande integritet?
- Hur upplever administratörer *riskerna* kopplade till att dela med sig av privat information?

Avgränsning

Vi benämnde alla som arbetade med moderering inom Facebook-grupper som administratörer, oavsett om de hade den formella titeln moderator eller administratör på Facebook. Beslutet grundade sig i att intervjupersonerna inte upplevde en märkbar skillnad mellan titlarna och deras handlingsutrymme gällande integritetsfrågor inom gruppen. Vidare, utgick studien uteslutande från administratörernas perspektiv, vilket innebar att medlemmarnas perspektiv inte var inkluderat. Avslutningsvis undersökte vi moderering och integritet på Facebook utifrån en svensk kontext.

Tidigare forskning

Avsnittet behandlar den befintliga kunskapsmassan inom studiens område, närmare bestämt integritet på internet, moderering och könsseparatistiska grupper. Det ger inblick i relevanta begrepp och koncept som är till nytta till att förstå forskningsområdet bättre, samtidigt som avsnittet påvisar kunskapsluckan som studien har till syfte att fylla.

Integritet på internet

De senaste trenderna inom sociala nätverk har visat på nya sätt att kommunicera, där informationsdelande och kollektivt agerande spelar en betydligt större roll än tidigare (Dhami, Agarwal, Chakraborty, Singh & Minj, 2013). Men de sociala nätverkens framväxt och popularitet har bidragit till nya integritetsproblem för dess användare på Facebook, när användare delar med sig av ytterst privat information.

Missbruk av integritet har ökat på de sociala nätverken, vilket innefattar exempelvis nätmobbning, identitetskapning, ryktesspridning, oönskad exponering (Weiss, 2009), eller så kallade nättroll (Herring et al., 2002). Ökningen av missbruk har lett till att användarna efterfrågar strängare kontroll och skydd från nätverkens sida. Men teknologin bakom de sociala nätverken grundades inte i kontroll, utan snarare idén om öppenhet och tillit grupper sinsemellan (Weiss, 2009). Användarnas behov av kontroll har därmed inneburit nya integritetsbekymmer.

Integritet på Facebook

Rapporten *Svenskarna och Internet* (2019) visade att hela 46 procent var oroad för att stora bolag som Google och Facebook inkräktade på deras personliga integritet. De senaste fem åren har siffran ökat med hela 17 procentenheter, vilket tyder på en ökad oro och minskad tillit bland de svenska internetanvändarna.

En av anledningarna till en minskad tillit kan bero på att Facebook har drabbats hårt av skandaler kring hanterandet av privat information och integritet. Under 2014 uppdagades en av de största Tech-skandalerna med analysföretaget Cambridge Analytica som utan formellt tillstånd utnyttjade personlig information av miljontals amerikanska röstberättigade Facebook-

användare (Cadwalladr & Graham-Harrison, 2018). Informationen användes för att rikta politisk annonsering på Facebook, vilket hade till syfte att såväl förutse som påverka det kommande amerikanska valet. Skandalen ledde till att förtroendet sjönk för Facebook, samtidigt som det ökade den enskilda användarens oro kring integritet (Ayaburi & Treku, 2020). Integritetsöverträdelser visade därmed på den ömsesidiga påverkan, hos både den enskilda användaren och plattformen. För individen skapade det risker, samtidigt som det hotade plattformens affärsmodell (Weiss, 2009).

Facebook-användare hade mer tillit till plattformen om de hade kontroll över sin information och skyddade sin egen profil (Dhami et al., 2013). Dessutom visade forskningen på kopplingen mellan säkerhet, integritet och tillit; där säkerhet och integritet hade lagt grunden för tillit.

Tillit inom grupper

Forskning har visat att tillit inom grupper på sociala nätverk är viktigt, eftersom det främjar samarbete och förståelse samt skapar känslan av en enad grupp (Ma et al., 2019). Tilliten ökade den enskilde medlemmens tillfredsställelse över att vara med i gruppen. Tilliten underlättade sedan för medlemmar att dela med sig av information (Dhami et al., 2013; Ma et al., 2019).

Individer identifierade sig i större utsträckning med mindre grupper (Seering et al., 2019). Däremot var tilliten högre i äldre grupper, alltså grupper som funnits under en längre tid, vilket berodde på att de hade en stabilare grund, där medlemmar kände varandra, och normer hade utvecklats under lång tid (Ma et al., 2019).

Forskarna Ma et al. (2019) identifierade ett sätt att främja tillit inom en Facebook-grupp, vilket var att begränsa vem som kan bli medlem. En grad av hemlighet visade sig stärka en grupp. Ett annat element som främjade tillit var homogenitet, där medlemmarna litade på medlemmar som liknade de själva. Vidare spelade grad av öppenhet en väsentlig roll, där öppna grupper hade mindre tillit än slutna grupper. Gruppidentiteten skapades också enklare i mindre privata grupper, med strängare kontroll och krav för medlemskap. Genom att gruppen växte snabbt i antal medlemmar kunde identiteten komma att riskeras och tilliten minska. Det var dock paradoxalt, eftersom ett snabbväxande antal medlemmar betydde att gruppen var framgångsrik (Ma et al., 2019). En lösning för grupper med ett växande antal medlemmar var att tillsätta ytterligare administratörer, för att på så sätt försäkra sig om tilliten bland medlemmarna. Därmed visade sig administratörens roll vara central för att skapa tillit inom

gruppen.

Administratörens roll

Forskning visade att administratörer* hade olika inställning till sin egen roll (Seering et al., 2019). Rollen hade antingen inslag av att vara så neutral som möjligt i grupperna för att främja det öppna klimatet, eller en mer kontrollerande roll där de främjade ett civiliserat klimat. Oavsett administratörernas syn på rollen kunde arbetet vara personligt utvecklande, meningsfullt samt motiverat av dedikationen till forumet (Seering et al., 2019).

Arbetet som administratör

Enligt Grimmelmann (2015) hade administratörer* rollen att skapa förutsättningar för samarbete, genom att influera flödets innehåll, diskussioner och värderingar inom forumet. Enligt författaren var nyckeln till att skapa ett levande och framgångsrikt forum moderering, eftersom nättroll, spammare och personer som var ute för att förstöra var att räkna med när ett forum etablerades. Fortsättningsvis beskrev Grimmelmann (2015) olika strategier som administratörer kunde använda sig av för att bemöta de ovannämnda hoten som grupper kunde utsättas för: exkludering, organisering och normskapning. Exkludering användes för att hålla ovälkomna individer från forumet, till exempel nättroll eller spam-profiler. Organisering formade flödet av innehåll från författare till läsare, och det kunde göras genom exempelvis filtrering, radering eller redigering. Normskapande var en av de största och mest centrala utmaningarna för administratörer. Genom att lyckas etablera starka normer inom gruppen kunde administratören förebygga att problem uppstod. Bloggaren Jason Kottke summerade det väl: "Att straffa gärningsmännen och radera graffiti är den enkla delen... Att främja en kultur som uppmuntrar både personligt uttryck och konstruktivt samtal är mycket svårare" (Grimmelmann, 2015, s.61).

Vidare, hade gruppens medlemsantal stor påverkan på modereringsarbetet (Seering et al., 2019). Ett långsamt framväxande forum var enklare för administratörer att hantera än ett forum med en stor mängd nya medlemmar. Snabb tillväxt innebar fler kaotiska situationer med

* Vårt urval inkluderade både Facebook-moderatorer och Facebook-administratörer. Vi har för enkelhetens skull och i enlighet med vår egen avgränsning benämnt alla som arbetar med moderering som administratörer.

*Grimmelmann (2015) beskrev moderatorer som de ansvariga för att forma flödet av innehåll från författare till läsare. I enlighet med vår avgränsning benämnde vi de som administratörer.

risk för missuppfattningar. Dessutom kunde nyblivna medlemmar i snabbt växande forum bete sig oförskämt på grund av brist på kännedom om gruppreglerna.

När medlemmar däremot hade god kännedom om gruppreglerna kunde de själva bli delaktiga i modereringsarbetet, genom att exempelvis flagga inlägg till administratörerna (Seering et al., 2019). Trots att flaggningen periodvis skedde i överflöd, upplevde administratörerna i studien av Seering et al. (2019) det som det enklaste tillvägagångssättet att identifiera medlemmar som bröt mot gruppreglerna bland alla inlägg som publicerades i flödet. Trots medlemmars engagemang var det i huvudsak administratörerna som besatt makten, eftersom de var direkta beslutsfattare (Seering et al., 2019). Det kunde exemplifieras i gruppreglers utveckling, som vanligen var oberoende av gruppmedlemmarnas åsikter. Emellertid, i mindre hierarkiska forum, var det en mer öppen diskussion kring förändring och hur det skulle kommuniceras ut till gruppen (Seering et al., 2019).

I rollen som administratör kunde förhållningssättet till modereringsarbetet antingen vara förebyggande eller reaktivt (Grimmelmann, 2015). Det förstnämnda innebar att administratörer godkände eller nekade inlägg innan de publicerades i flödet, vilket skapade enhetlighet eftersom samma regler tillämpades på allt innehåll. Det andra förhållningssättet handlade snarare om att rikta uppmärksamheten till inlägg som bröt mot reglerna och bestraffa den skyldiga när skadan väl hade skett.

Regelbrott

Det kan te sig tämligen självklart att en regel måste vara författad för att kunna brytas mot. Paradoxalt nog uppkom regelskapande på grund av regelbrott, och inte tvärtom i de virtuella forumen (Seering et al., 2019; Sternberg, 2012, s.158). Att författa regler var en reaktion på att hantera problematiskt agerande som bröt mot informella regler eller normer inom gruppen (Sternberg, 2012, s.158). Nätbrottsexperterna Denning och Lin hävdade att det var utmanande att skapa regler i digitala nätverk, men att implementera dem var ännu svårare (Sternberg, 2012, s.157).

Öppna virtuella forum var desto mer utsatta för olämpligt uppförande än slutna forum. Enligt Sternberg (2012, s.162) berodde det på den höga graden av identifikation och ansvarsskyldighet som krävdes för att få bli medlem i ett slutet forum. Oavsett hur öppet eller slutet ett forum var, skedde mer regelbrott ju större forumet var. Däremot var det enklare att

tillämpa regler i slutna virtuella forum eftersom regelbrytaren vanligtvis kunde identifieras och i enstaka fall uteslutas (Sternberg, 2012, s.169).

Könsseparatistiska grupper

Könsseparatistiska grupper på sociala medier har skapat en ny arena för kvinnor och icke-binära att öppet diskutera olika ämnen fritt från olika sorters diskriminering (Herring et al., 2002). Eftersom privata ämnen diskuterades var forumen särskilt sårbara inför nättroll som ville ta sig in i gruppen och sabotera. På grund av det uppstod spänningar som grupperna behövde hantera, såsom balansen mellan att skapa säkerhet för medlemmarna och skapa ett öppet klimat som uppmuntrar diskussion (Herring et al., 2002).

Clark-Parsons (2018) belyste olika säkerhetsrisker inom hemliga könsseparatistiska Facebook-grupper, där exempelvis skärmdumpar på medlemmarnas inlägg hade spridits till obehöriga utanför gruppen. Det blev problematiskt eftersom en stor del av medlemmarna var öppna med sin identitet på Facebook. Oavsett Facebooks olika tekniska regulationer för att hålla gruppen säker, kunde inte gruppmedlemmarnas fulla säkerhet garanteras. Enligt Clark-Parsons (2018) var det omöjligt för administratörer* att hindra information från att hamna i obehörigas händer, oavsett hur många de uteslöt eller gav en varning.

Administratörerna må ha begränsade möjlighet att hålla all information inom gruppen, men de besitter likväl stor kontroll och makt (Clark-Parsons, 2018; Seering et al., 2019). De var inte demokratiskt valda av medlemmarna i gruppen, och det var enbart de som rekryterade nya administratörer. Makten återspeglades även vid uteslutningen av medlemmar, där gruppmedlemmarna inte involverades i beslutet. Den totala kontrollen över gruppen innebar följaktligen att de blev ansvariga över att bidra till säkerheten i gruppen.

Facebooks teknologiska förutsättningar i relation till administratörernas begränsning i att garantera full säkerhet för medlemmarna bidrog till nya utmaningar för de könsseparatistiska grupperna på sociala medier (Clark-Parsons, 2018). Administratörerna ställdes inför många val och överväganden, som hade till syfte att hålla gruppen säker. En relevant fråga blev därmed hur långt administratörernas ansvar sträcker sig (Clark-Parsons, 2018).

*Clark-Parsons (2018) använde benämningen moderatörer på de som arbetar med moderering i sin vetenskapliga artikel. I enlighet med vår egen avgränsning kallade vi dem administratörer.

Sammanfattningsvis, visade den tidigare forskning på utmaningar inom de sociala nätverken, där Facebooks strävan efter öppenhet hos användarna bidrog till integritetsutmaningar för de som ville skydda sig själva. Trots utmaningarna var användare dock villiga att dela med sig av information inom grupper om tillit existerade. Där hade administratören en central roll att manifesteras och upprätthålla tillit, säkerhet och integritet genom diverse strategier. Könnsseparatistiska grupper karaktäriseras av en hög grad av privat information vilket utgör en stor integritetsrisk utifall att information sprids utanför gruppens gränser. Det innebär att kommunikation inom gruppen inte är riskfri, trots försök från administratören att utesluta hot.

Med den kunskap vi har erhållit från tidigare forskning gällande hur modereringsarbetet har sett ut samt de integritetsutmaningar som administratörer har ställts inför har vi identifierat en avsaknad av studier som kombinerar de två forskningsfälten. Därmed fokuserade vår studie på administratörer för slutna könnsseparatistiska Facebook-grupper.

Teori

I det här avsnittet introduceras studiens teoretiska ramverk, Communication Privacy Management-teorin, vilket utgör grunden till analysen. Vidare, redogörs teorins tidigare tillämpning och till sist motiveras relevansen av teorin för vår studie.

Communication Privacy Management-teorin

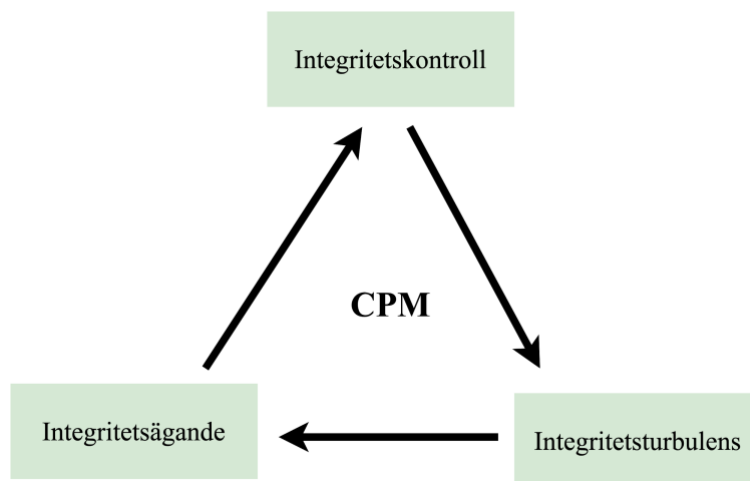
Att dela med sig av privata angelägenheter upplevs inte alltid som lättvindigt (Petronio, 2002, s.1). Det kan kännas riskabelt på grund av känslan av att känna sig utlämnad, generad eller obekvämt. Delning av privat information stärker relationer med människor i individens liv, men om den eller de som individen väljer att dela privat information med inte möter individens förväntningar kan det påverka relationen negativt (A First Look at Communication Theory, 2014).

Communication Privacy Management-teorin (CPM), av Sandra Petronio, belyser de olika processerna som innefattas i privat informationsdelning. CPM-teorin utmärker sig genom att uppmärksamma hur andra människor hanterar och påverkar den enskilda individens privata information (Petronio, 2002, s.3). Den enskilda individens integritetsgränser är därmed ett samspel mellan olika individer, både den som delar med sig men även mottagaren eller mottagarna av den privata informationen. Det innebär att integritetsfrågan inte enbart är individuell, utan snarare relationell (Petronio, 2013).

I en kvalitativ analys används CPM-teorin för att ge forskaren förståelse av en individs holistiska integritetsgränser inom diverse kontexter och omständigheter (Child & Petronio, 2017). Teorin har tidigare applicerats i kontexter av familjesituationer, sociala medier, hälsokommunikation, integritetsutmaningar för bloggare, och ur ett mer relationellt perspektiv med konflikter på arbetsplatser (Petronio, 2013).

Inledningsvis definierar Petronio (2013) individen som delar med sig av den privata informationen för ursprungsägare. När ursprungsägaren delar med sig av privat information, beviljas andra tillgång till information. Mottagaren av den privata informationen är inte passiv, utan blir en aktiv auktoriserad delägare (Petronio, 2013). Aktiv i den bemärkelsen att delägaren efter förhandlingen av integritetsreglerna med ursprungsägaren blir ansvarig för att hantera informationen. Andra individer som inte var tilltänkta som mottagare blir oauktoriserade delägare, vilket ställer krav på en gränsdragning av den privata informationen.

CPM-teorin belyser att graden av avslöjande eller skyddande av information bestäms av tre regelhanteringsprocesser (Petronio, 2002, s.23) även kallad element (Petronio, 2013), närmare bestämt *integritetsägande*, *integritetskontroll* och *integritetsturbulens** (se Modell 1). Individens val av vem som får veta, hur mycket eller hur lite som avslöjas, var avslöjandet sker och hur en person skyddar informationen påverkas av de tre processerna (Petronio, 2002, s.23).

Modell 1: Communication Privacy Management-teorin. Denna modell redovisar de tre elementen som utgör teorin.

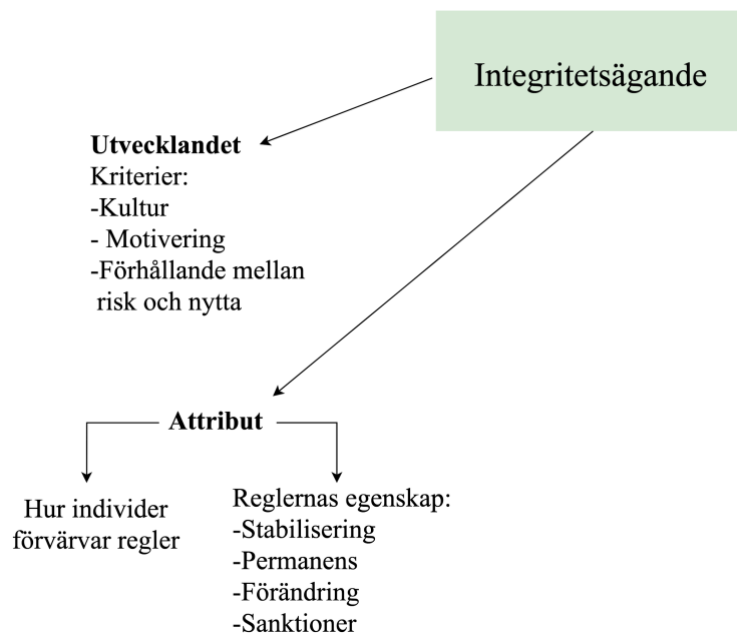
Integritetsägande

Den första delen inom regelhanteringsprocesserna är integritetsägande, vilket består av två delar: *utvecklandet* och *attribut* (Petronio, 2002, s.23). Den förstnämnda fokuserar på hur reglerna uppkom, med kriterierna kulturella förväntningar, motivering och förhållandet mellan upplevd risk och nytta. Kulturen och de etablerade normerna som en individ socialiseras in i spelar stor roll i hur integritet uppfattas (Petronio, 2002, s.24). Individualistiska kulturer tenderar att värdera integritet högre än mer kollektiva kulturer, men eftersom alla kulturer har någon form av integritet, utvecklar individer förväntningar på integritet i relation till dess kulturella värderingar. Motiveringen bakom avslöjandet av privat information är likväl en viktig faktor (Petronio, 2002, s.24). Somliga är motiverade av att få uttrycka sina känslor, somliga vill få kontroll och somliga gör det för att få bekräftelse. Reglerna påverkas även av

* Namnen på de tre regelhanteringsprocesser har uppdaterats sedan bokens utgivning 2002. De tre begreppen på processerna som används i denna uppsats utgår från en uppdaterad artikel från 2013 publicerad av ursprungsförfattaren Sandra Petronio. Integritetsägande, integritetskontroll och integritetsturbulens namnges i boken som grunden för integritetsregler, gränskoordinering och gränsturbulens.

förhållandet mellan risk och nytta, alltså nivån av förväntad sårbarhet gentemot förväntade fördelar med att avslöja eller dölja (Petronio, 2002, s.26). Individen utvärderar riskerna och fördelarna med att bevilja eller neka tillgång till privata gränser.

Den andra delen reflekterar över reglernas attribut. Inom delen finns två dimensioner; hur individer förvärvar regler och reglernas egenskaper (Petronio, 2002, s.24). Regler anskaffas antingen genom en inläring av nuvarande regler eller genom en förhandling av nya kollektiva gränser. Det sker när organisationer och grupper lär nya medlemmar reglerna som används för att kunna reglera den kollektivt hållna integriteten (Petronio, 2002, s.26). Reglerna kännetecknas av fyra egenskaper: stabilisering, vilket är när de blir rutin för individer, permanens, när de bildar grunden till orienteringen kring integritet, förändring, eftersom regler kan komma att förändras och slutligen sanktioner, som används för att kontrollera att reglerna följs.

Modell 2: Integritetsägande. Denna modell redovisar det första steget inom teorin där ursprungsgärens bestämmer hur mycket privat information som delas utifrån sina egna integritetsregler.

Integritetskontroll

Den andra delen inom regelhanteringsprocesserna är integritetskontroll, vilket är när privat information delas till en mottagare som blir delägare av informationen (Petronio, 2002, s.28).

Ursprungsgäaren kommunikerar ut förväntningarna, vilket innebär att delägaren bär ett visst ansvar över informationen. Det är viktigt att regler etableras och avtalas mellan båda parter för att skapa harmoni delägare sinsemellan (Petronio, 2002, s.29). Delägarna efterföljer inte alltid de uttalade reglerna och situationer uppkommer när reglerna varken diskuteras eller erkänns. Den genomsnittliga människan är delägare till en stor mängd privat information på flera nivåer (Petronio, 2002, s.29). Regler är nödvändiga för att kunna hantera de egna integritetsgränserna, samt de som delas med familjemedlemmar, en partner, vänner, medarbetare och grupper en tillhör.

Integritetskontrollen kan hanteras på tre sätt: *länkning*, *äganderättsregler* och *genomtränglighetsregler** (Petronio, 2002, s.29). Hur en länkning är skapad kan influera en individs nivå av engagemang för att förhandla regler för hanteringen av integriteten, till exempel finns det stor skillnad mellan att bli anförtrodd och råka höra privat information (Petronio, 2002, s.30). Hur mycket ansvar delägaren förväntas ta och hur mycket spelrum individen får i att bestämma vem som får höra informationen bestäms genom ursprungsgäaren bedömning eller en förhandling mellan båda parter.

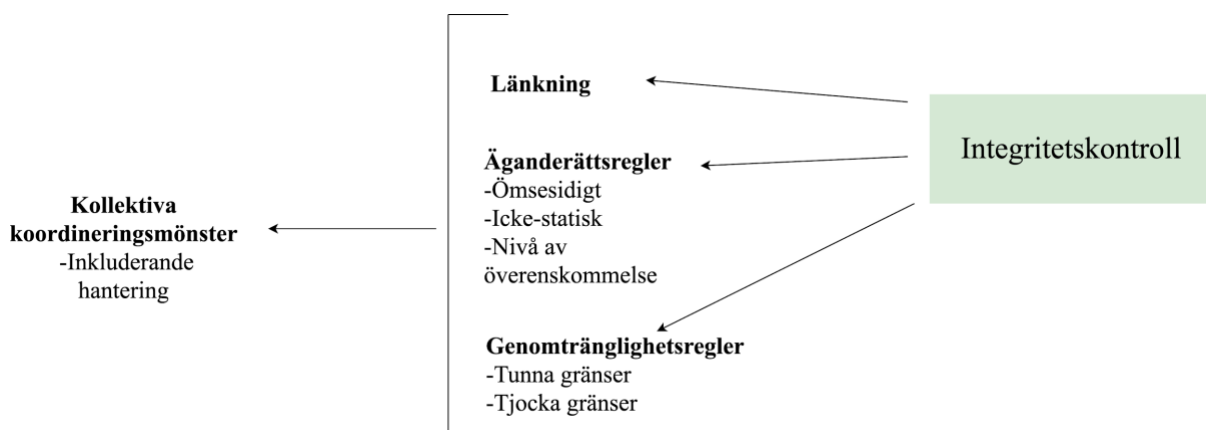
Äganderättsregler handlar om rättigheterna som delägarna upplever att de har som ursprungsgäaren tilldelar dem (Petronio, 2002, s.30). Inom begreppet äganderätt finns tre dimensioner: ömsesidigt, icke-statiskt och nivå av överenskommelse. Den första dimension innebär att gränserna kring privat information måste vara ömsesidigt tydlig, med otvetydiga regler för tillgång och skydd av informationen. Den andra dimensionen av äganderätt föreslår att gränserna inte är statiska. Gränserna kan förlängas eller dras tillbaka för att möta integritetsbehoven. Den tredje dimensionen utgör nivån av överensstämmelse mellan ursprungsgäaren och delägaren angående definitionen av gränser (Petronio, 2002, s.31). Konflikter kan uppstå när två parterna har olika definitioner av vad som är privat, eller när delägaren inte vill bära ansvaret över informationen.

Genomtränglighetsregler handlar om den grad av avslöjande och skydd individer applicerar (Petronio, 2002, s.31). Individer kan välja att ge delägare fullständig eller begränsad åtkomst till den privata informationen. Nivåerna av genomtränglighetsregler sträcker sig från fullständig åtkomst med tunna gränser till slutet tillgång med tjocka gränser. Gränserna är olika tunna beroende på hur mån individen är om att bibehålla information privat, och genom att

* Namnen på de begreppen har uppdaterats sedan boken "Boundaries of Privacy" av Sandra Petronio utgavs 2002. I boken benämns begreppen som gränslänkning, äganderätt till gränser och gränsgenomtränglighet. De tre begrepp på processerna som används i denna uppsats utgår från en uppdaterad artikel från 2009, publicerad av Child, Pearson och Petronio.

stärka integritetsgränserna känner individen sig mindre sårbar (Petronio, 2002, s.6). När gränserna är stängda och det finns skyddsregler, då är informationen inom gränserna ansedd hemlig (Petronio, 2002, s.31). Å andra sidan, när gränserna är öppna och åtkomstregler finns, då är det troligt att informationen blir avslöjad.

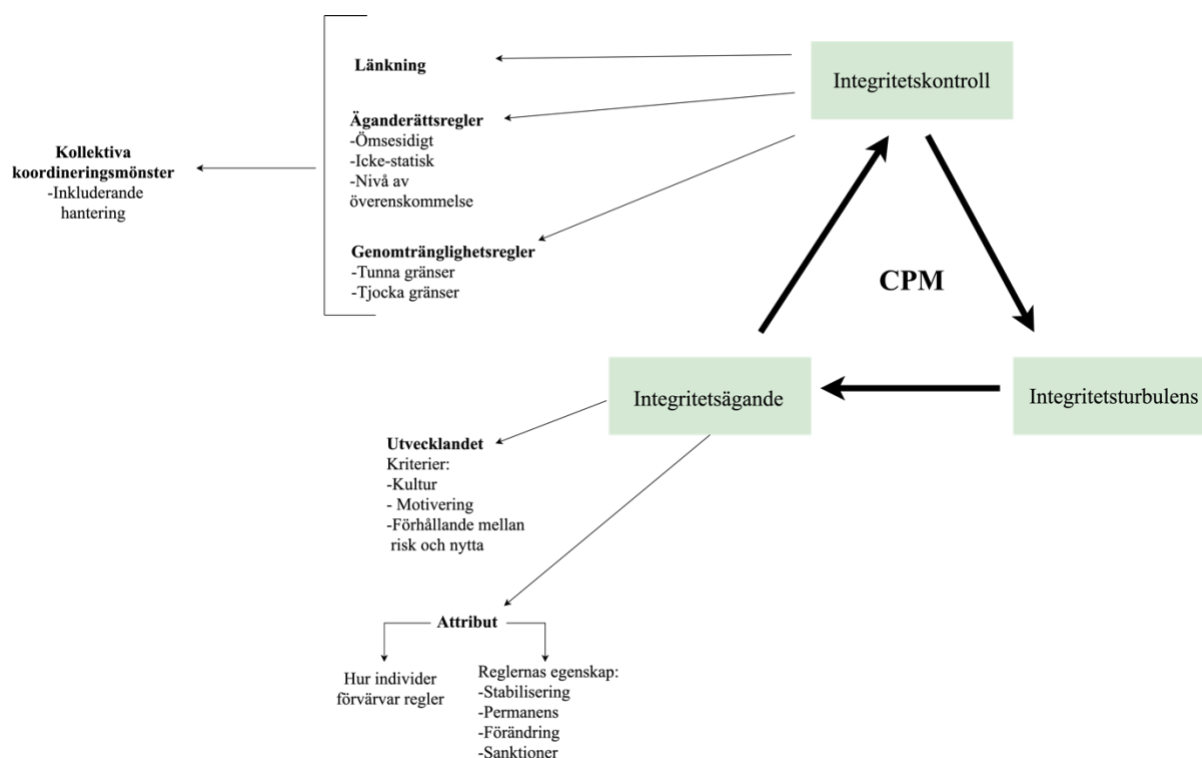
Med länkning, äganderätsregler och genomtränglighetsregler i åtanke finns det tre olika *kollektiva koordineringsmönster* som reglerar hur människor tänker och agerar (Petronio, 2002, s.32). Den som är bäst lämpad i sammanhanget av grupper på sociala medier är inkluderande hantering, där koordinationen kan beräknas utifrån maktskillnaden i ägandet och kontrollen över den privata informationen. Ett praktiskt exempel är när person A vet mer om person Bs privata information än vad B vet om As.

Modell 3: Integritetskontroll. Denna modell redovisar det andra steget i teorin där ursprungssägaren har delat information med en eller flera delägare och en förhandling av integritetsreglerna sker.

Integritetsturbulens

Den sista processen inom regelhantering är när det sker integritetsturbulens (Petronio, 2002, s.33). Det kan ske när delägare kränker eller missbrukar reglerna. Ett annat scenario är när individer använder olika kriterier för att formulera regler och har olika uppfattningar om riskerna med att avslöja eller skydda. Det kan även bli turbulent utifall att nivån av gränsgenomtränglighet inte koordineras eller när individer skapar länkar till obehöriga som kränker äganderättens förväntningar. När det har skett turbulens försöker individer åtgärda problemet genom att integrera ny information i regelsystemet och justera det, för att återigen kunna uppnå framgångsrik koordination (Petronio, 2002, s.33). Genom att kontinuerligt justera åtgärderna, är CPM-modellen på så vis ett självreglerande system.

Modell 4: Anpassad och tillämpad CPM-modell för studien redovisad i sin helhet.

CPM applicerad på sociala nätverk

Som tidigare nämnt är CPM-teorin inte begränsad till någon specifik kontext, utan har applicerats på olika sociala nätverk (Child, Haridakis & Petronio, 2012). Ursprungsgärens behövde inte nödvändigtvis träffa delägare ansikte mot ansikte för att kunna dela privat information, utan allt kunde skötas digitalt (Child, Petronio, Agyeman-Budu & Westermann, 2011). Tidigare forskning visar att stigmatiserade ämnen, såsom infertilitet, kunde vara ett av motiven till varför individer valde att avslöja privat information till medlemmar på de sociala nätverken istället för den närmsta kretsen (Steuber & Solomon, 2012). Förutom stigmatiserade ämnen kunde ytterligare motiv till att dela med sig av privat information bero på ett kontrollbehov, en längtan till intimitet, att vilja lätta på hjärtat eller ett slags självförverkligande (Petronio, 2002, s.6).

Liknande premisser för delägare i verkligheten gällde för de kollektiva delägarna i sociala nätverk. Likt det verkliga livet ställdes det krav från ursprungsgärens att

nätverksmedlemmarna skulle ansvara över den privata informationen (Petronio, 2013). I kontexten av bloggar och sociala medier innebar det att ursprungsgärens har beviljats blogggläsarna eller medlemmar tillgång till den privata informationen (Child et al., 2012). Alla blogggläsare hade därmed blivit delägare, eftersom de hade beviljats tillgång till informationen och kunde välja att antingen hålla det inom de kollektiva gränserna eller dela det utanför (Child, Pearson & Petronio, 2009). Det innebär att inom de kollektiva integritetsgränserna är det av största betydelse att definiera vem som ska få tillgång till informationen, samt vilka individer som vet om informationen innanför och utanför de kollektiva gränserna (Petronio, 2013). Vidare är integritetsreglerna som diskuteras kring den privata informationen inom de kollektiva gränserna antingen uttalade eller underförstådda (Child et al., 2009).

Bloggare etablerade diverse integritetsregler på sina plattformar, som skulle efterföljas av delägarna, alltså blogggläsarna. Eftersom CPM-teorin tar hänsyn till att det kan ske turbulens när de förhandlade integritetsreglerna inte respekterats som planerat, adresserar individer sammanbrotten när de väl har skett (Child et al., 2012). När turbulens skedde tvingades individer agera, genom att justera sina egna integritetsregler för att skydda sig mot oauktorerade delägare (Child et al., 2009).

Forskning har visat att bloggare generellt sett är mer proaktiva än reaktiva i sin integritetspraxis på internet (Child et al., 2012), genom att ta bort blogginlägg som är tillgängliga innan de utgör en risk för turbulens (Child et al., 2011). Väl på bloggplattformen använde sig bloggare av privata inställningar, vilket kan ses som ett verktyg för att försöka säkra integriteten och kontrollen på plattformen (Child et al., 2009). Behovet av att säkra den egna integriteten på internet är ett resultat av bristfälliga privata inställningar på de olika sociala medier-plattformarna (Child et al., 2011). Därtill har privata inställningar och verktyg som främjar integritet på sociala medier blivit allt mer komplicerade och mindre användarvänliga. De förinställda privata inställningarna på de olika sociala medierna är generellt sett inställda på lägre integritetsskydd initialt (Child et al., 2011).

Teorins relevans för studien

Kontexten vi vill undersöka utifrån CPM-teorin är de slutna könsseparatistiska Facebook-grupperna. De olika processerna inom CPM-teorin ger oss insikt i hur privat information vandrar från individ till en eller flera mottagare, och vad som riskerar att hända med information om den inte hanteras korrekt. Vi hävdar att de slutna könsseparatistiska grupperna

karaktäriseras av en hög grad av privat och känslig information, vilket gör att både administratören och medlemmarna är måna om att hålla informationen innanför gruppens gränser. Genom gruppregler som ska skydda medlemmarnas privata information, kan dock turbulens fortfarande ske inom eller utanför gruppens gränser när informationen sprids till obehöriga. CPM-teorin vägleder kartläggningen av processen av att dela med sig och vad som potentiellt kan hända med informationen längst med vägen, när det inte utvecklar sig som planerat.

Metod

Metodavsnittet behandlar inledningsvis den kvalitativa metoden som utgör grunden till studien. Vidare presenteras bland annat insamlingsmetoden, urvalsprocessen, analysmetoden och etiska aspekter kring det empiriska materialet.

Vår forskning har präglats av den kvalitativa metoden. David och Sutton (2017, s.100) betonar ord som betydelse, induktion, mikro och beskrivning när de beskrev den kvalitativa forskningsmetoden. Inom kvalitativ forskning finns det många möjliga tolkningar, fastän somliga är mer teoretiskt övertygande eller praktiskt viktiga. Det vetenskapsteoretiska perspektiv som genomsyrade vårt arbete var konstruktionism, vilket kan beskrivas i termer av hur människor skapar sin sociala verklighet genom interaktion med andra (David och Sutton, 2017, s.469). Vi har använt den interpretativa fenomenologiska metodanalysen, vilket innebär att vi har analyserat och kartlagt uttryck i sitt sammanhang genom vårt eget tolkningsarbete (Back & Berterö, 2019, s.165). Metoden har fokuserat på att tolka erfarenheter, trosuppfattningar, perspektiv och förklaringar. Den epistemologiska utgångspunkten blev därav interpretivism.

Insamlingsmetod

Insamlingsmetoden vi har använt är intervjuer. Von Platen och Young (2014, s.28) beskriver intervjun som ett sätt att se världen ur en annan människas perspektiv och att den då kan bidra med djup, detalj och förståelse för fenomenet. Eftersom studiens syfte ämnade att sätta sig in i administratörernas perspektiv på integritet, ansåg vi att insamlingsmetoden var lämplig för att besvara frågeställningen.

Urval

Inledningsvis hade vi ett begränsat kriterieurval för vår observationsenhet, vilket var administratörer av svenska, slutna och könsseparatistiska Facebook-grupper. Som tidigare nämnt (se Avgränsning, s.5), kontaktade vi både administratörer och moderatorer. Eftersom vi ville undersöka strategier, ansvar och risk i att hantera medlemmars personliga integritet avgränsade vi oss till grupper där känsliga och privata ämnen kunde komma att diskuteras. Vi

definierade de ämnena som hälsa, sex, relationer, arbetsrelaterade konflikter och familjeliv. Vidare var det centralt att gruppen var uttalat könsseparatistisk samt att det fanns uppsatta gruppregler för medlemmarna att följa. Samtliga kriterierna kunde bekräftas på gruppernas offentliga "Om-sida" på Facebook.

Ytterligare ett kriterium var gruppens aktivitet, med krav på minst 50 inlägg per månad. Valet motiverades med att högre aktivitet ökar risken för spridning utanför gruppen. Ett annat kriterium var medlemsantal, där vi enbart inkluderade grupper med fler än 5000 medlemmar. Återigen var det riskfaktorn som spelade in i beslutet, eftersom en grupp med högt medlemsantal skapar en stor risk för spridning till utomstående.

Back och Berterö (2019, s. 168) skriver att det inte behövs mellan 1 till 15 informanter inom den interpretativa fenomenologiska analysen. Det viktigaste är att gruppen är homogen och ändamålsenlig, alltså att individerna har vissa gemensamma erfarenheter. I slutet av intervju sju närmade vi oss informationsmättnad, därför ansåg vi att tio intervjuer rimligen borde räcka för att få en övergripande bild av forskningen.

Semistrukturerade intervjuer

Vi har använt oss av ett intervjuformat som bestod utav en semistrukturerad mall. Den semistrukturerade intervjuformen, trots intervjuguidens struktur, gav intervjupersonen friheten att fritt pendla mellan teman och på så vis kunde belysa de viktigaste aspekterna. Vår intervjuguide utgick från följande teman: om dig, ansvar, risker, strategier, gruppregler, anonymitet och övriga frågor (se Bilaga). Intervjuguidens teman är huvudsakligen baserade på insikter från tidigare forskning samt våra egna erfarenheter som gruppmedlemmar.

Under varje tema hade vi formulerat några enstaka breda standardiserade frågor, för att sedan komplettera med halvstandardiserade uppföljningsfrågor eller specificerade frågor under själva intervjun. Standardiserade och halvstandardiserade frågor möjliggör kategorisering och upptäckten av mönster i intervjuerna (David och Sutton, 2017, s.115) Uppföljningsfrågorna kan användas i syfte att underlätta för intervjupersonen att tala vidare genom instämmande ljud eller upprepning av specifika ordval (Kvale & Steinbrink, 2014, s.176–177). Vi använde även specificerade frågor, vilket enligt Kvale och Steinbrink (2014, s.177) är frågor som ställs för att få konkreta detaljer kring ett uttalande.

Telefonintervju

Alla intervjuer, med undantag för en, var över telefon. Valet av telefonintervju berodde på tidspress hos intervjupersonerna och av hänsyn till deras anonymitet. När vi kontaktade intervjupersonerna gav vi dem två alternativ: videosamtal eller telefonintervju. Majoriteten av våra intervjupersoner valde telefonintervju. Vi var däremot medvetna om begränsningarna av telefonintervju, då vi missade ansiktsuttryck och intervjutillfället blev ömsesidigt anonymt. Men av praktiska skäl och av hänsyn till intervjupersonernas val fann vi telefonintervju lämpligast.

Pilotintervju

Vi utförde en pilotintervju för att testa frågeställning och försäkra oss om relevanta intervjufrågor i intervjuguiden. Pilotintervjun var en viktig första del i insamlingsstadiet, eftersom faktorer som bland annat språk, frågeformuleringar och ens egna intervjuförmåga prövades (David och Sutton, 2017, s.115–117). Den initiala kunskapen som erhöles av pilotintervjun möjliggjorde justeringar inför kommande intervjuer. Forskaren sällar bort överflödiga frågor och behåller sedan de viktiga nyckelfrågor (Gillham, 2008, s.107). Under pilotintervjun blev vi varse om bristen kring en fråga om krisplaner inom gruppen, där intervjupersonen inte förstod innebörden. Vi kom till insikten att begreppet krisplan främst används inom kommunikationsbranschen. Istället för att definiera begreppet under intervjutillfället valde vi att ta bort frågan. Trots åtgärden fick vi användbar information utifrån frågorna om strategier. Vidare, ändrade vi ämneskategoriernas ordning efter pilotintervjun, eftersom vi uppmärksammade att det var naturligare att fråga om strategier och ansvar i början av intervjun än i slutet. Justeringarna i intervjuguiden efter insikterna från pilotintervjun påverkade de kommande intervjuerna positivt.

Transkribering

Transkribering är i mångt och mycket en tolkning eftersom olika dimensioner av intervjupersonens röst kan vara komplicerade att direkt översätta till skriven form (Gillham, 2008, s.165). I enlighet med Gillhams rekommendationer (2008, s.169) utslöt vi språkliga aspekter såsom tonläge, när det inte visade sig ha någon påverkan på meningens betydelse. När

intervjupersonen inte avslutade en mening eller när det inte gick att tydligt urskilja vad som sagts användes klamrarna “[...]”. I transkriberingarna står de standardiserade frågorna från intervjuguiden i versaler, medan våra mer specificerade halvstandardiserade frågor står i kursivt. Uppföljningsfrågorna uteslöts helt ur transkriberingarna. Genom att organisera transkriberingen enligt följande sätt, lade det grunden till att underlätta vår analysprocess.

Analysmetod

I den interpretivistiska fenomenologiska analysmetod analyseras datan med den hermeneutiska cirkeln (Back & Berterö, 2019, s.170). Forskaren läser texten med utgångspunkt från sin egen förståelse och erfarenhet, och genom att olika uttryck visar sig skickas budskap som forskaren tolkar. Vid fortsatt tolkning och läsning genereras nya idéer och tolkningar vilket skapar vidare förståelse. Den hermeneutiska cirkeln beskriver den cirkulära processen där nya idéer och tolkningar växer fram (Back & Berterö, 2019, s.170). Den ontologiska utgångspunkten i denna typ av analys var alltså hermeneutik. Analysen var iterativ eftersom det har skett ett samspel mellan empirin och analysen. Vidare kan analysen beskrivas som induktiv eftersom det inte fanns en färdig teori som prövades, utan växte snarare fram.

Vår analysprocess hade inslag av Back och Berterös (2019, s.170–172) fyra steg i den interpretivistiska fenomenologiska metodanalysen. Vårt första möte med texten var när intervjuerna transkriberades. Under transkriberingarna antecknade vi frågor, tankar, reflektioner och idéer. Det gav oss bra grund till nästa steg, vilket var identifikation av tema. Vid det steget delades de olika textstyckena in i teman, vilket bestämdes utifrån textens sammanhang och innehåll. Utifrån alla intervjuer, fann vi 25 teman särskilt intressanta som sammanställdes i en tabell. Sedan kategoriserade vi de identifierade temana i tre kluster med ett överordnat tema. Eftersom CPM-modellen var studiens teoretiska ramverk, var det av högsta relevans att analysen utgick från den. De tre klusterna bestod därför av element från CPM-teorin; integritetsägande, integritetskontroll och integritetsturbulens.

Etiska aspekter

Det finns särskilda etiska aspekter som uppkommer i den kvalitativa forskningen. Det är forskarens ansvar att skydda deltagarna som är med i studien, både mot den yttre publiken men även mot andra deltagare i studien. Mertens (2018, s.44) nämner olika strategier för hur konfidentialiteten kan skyddas, bland annat undvika att nämna personlig identifierande

information om deltagarna eller ge deltagarna valet av att bli eller inte bli citerade i studien. Vi garanterade intervjupersonens och dess grupp full anonymitet i uppsatsen, eftersom vi inte ansåg att det var relevant att redovisa. Strategier för att säkra integriteten kan vara känslig information, eftersom det är ett arbete som sker bakom kulisserna i Facebook-grupperna. Vidare, ansåg vi att intervjupersonernas anonymitet i studien och vid intervjutillfället möjliggjorde ett friare samtal, utan att behöva ta hänsyn till utomståendes uppfattning om deras syn på integritet.

En annan etisk aspekt är det informerade samtycket, där det är viktigt att intervjupersonerna är väl insatta i forskarens intentioner (Kvale & Brinkmann, 2017, s.107). I enlighet med David och Suttons rekommendationer (2017, s.119) informerade vi vid rekryteringen av deltagare rätten till att dra sig ur studien, rätten till informerat samtycke samt rätten till konfidentialitet och anonymitet. Innan intervjun började var vi noga med att förklara vilka forskningsfrågor vi ville besvara, antalet intervjupersoner vi tänkte intervjua samt om ett godkännande av att spela in samtalet. I enlighet med Gillhams (2008, s.113) rekommendationer att motivera inspelning av intervjun talade vi om arbetsprocessen, där det transkriberade materialet skulle användas i analysarbetet.

Ytterligare en etisk aspekt behandlar administratörernas identitet. Fördelen med slutna Facebook-grupper är att utomstående användare har möjlighet att se vem som är administratör för gruppen. Därmed kunde vi hitta och kontakta intervjupersoner utan att själva vara medlemmar i gruppen, vilket gjorde det etiskt försvarbart att vi kontaktade de privat.

Egen erfarenhet av grupper

Vi var båda medlemmar i majoriteten av grupperna som intervjuades. Det kunde ha påverkat intervjuguidens utformning, eftersom vi till exempel var insatta i att en grupp redan erbjöd anonymitet. Vi argumenterade dock för att ett inifrånperspektiv som ett medlemskap i grupperna innebar, var en anledning till att vi kom på idén att undersöka forskningsämnet från första början och gav ytterligare djup till frågeställning. Det innebar att vi har inkorporerat vår tidigare erfarenhet i anskaffningen av ny kunskap, genom den hermeneutiska cirkelns logik. Vi var tillika noggranna med att låta administratörerna berätta fritt om modereringsarbetet i grupperna trots vår tidigare kunskap.

Reflektion över vald metod

I linje med Heide och Simonsson (2014, s.219–220) är de traditionella kvantitativa kriterierna validitet, reliabilitet och generaliserbarhet varken relevanta eller applicerbara på vår kvalitativa studie. Vi har valt de ontologiska och epistemologiska utgångspunkterna hermeneutik och interpretivism, vilket har till syfte att tolka snarare än att fastställa en objektiv verklighet. Istället försäkrade vi studiens kvalitet genom en reflexiv medvetenhet (s.222) genom att bland annat motivera urvalsprocessen, de metodologiska fallgroparna och fördelarna och vår egen erfarenhet av grupperna.

Vår studies frågeställning ämnade att undersöka administratörers upplevelser av integritetsfrågor. Utifrån det vetenskapsteoretiska perspektivet konstruktionism, och närmare bestämt den interpretativa fenomenologiska metodanalysen möjliggjorde det ett gediget tolkningsarbete, eftersom den fokuserar på att tolka erfarenheter, perspektiv och möjliga förklaringar. I kombination med en semistrukturerad intervjuguide, tilläts intervjupersonerna uttrycka sig fritt kring vad som är relevant i deras administratörsroll.

Avslutningsvis är det viktigt att understryka att slutsatserna inte är definitiva. Med hänsyn till studiens ontologiska och epistemologiska utgångspunkt, är slutsatserna istället en möjlig tolkning av det empiriska materialet. Som tidigare nämnt har vi erfarenhet av Facebook-grupperna, vilket innebär att utifrån den hermeneutiska cirkeln kan förförståelsen ha påverkat tolkningsarbetet. Det innebär att forskare utan erfarenhet av slutna könsseparatiska Facebook-grupper sannolikt tolkar det empiriska materialet annorlunda.

Analys

Följande avsnitt presenterar analysen av det empiriska materialet, med utgångspunkt i det valda teoretiska ramverket. Materialet har kategoriserats i de tre övergripande processerna inom CPM-teorin: integritetsägande, integritetskontroll och integritetsturbulens. Utifrån de tre processerna motiveras sedan identifierade teman.

Våra intervjupersoner bestod uteslutande av administratörerna för slutna könsseparatistiska Facebook-grupper. Det innebar att CPM-teorin utgick från administratörernas roll i de tre olika processerna, för att se hur de hanterar gruppmedlemmarnas integritet. Det är av största vikt att poängtera att trots att vi utgick från administratörens perspektiv, är det medlemmen som genomgår de tre processerna när de väljer att dela med sig av privat information. I vår analys definierade vi, i enlighet med CPM-teorin, gruppmedlemmen som ursprungsägare och resten av gruppmedlemmarna som delägare. Eftersom administratörerna hade mer makt än gemene delägare, har vi valt att behålla titeln administratör.

Integritetsägande

Den första processen i CPM-teorin är *integritetsägande*, vilket är fasen innan privat information delas med delägare. I det stadiet är ursprungsägaren själv exklusiv ägare av sin information och bestämmer utifrån kriterier vem som ska få tillgång till informationen (Petronio, 2002, s.23). Utifrån CPM-teorin har vi kartlagt hur administratörerna kan underlätta de olika faktorerna som spelar in i medlemmarnas beslut i att dela med sig av privat information.

Anledning till delning

Facebook-administratörerna som deltog i studien upplevde alla till olika grad att känsliga och privata ämnen förekom i deras grupp. De beslut som medlemmar tog gällande hur mycket privat information de delar med sig av i Facebook-grupperna baserades på ett antal olika kriterier. Kriteriet *motivering* inom delen utvecklandet i CPM-teorin (se Modell 1, s.13) fann vi överensstämma med majoriteten av svaren som administratörerna gav. Motivering till att dela kan innefatta allt ifrån ett kontrollbehov till bekräftelsesökande (Petronio, 2002, s.6).

Medlemmars anledning till att dela uttryckte administratörerna i aspekter som att få vädra problem, känna sig mindre ensam och få stöd.

“Vissa kan inte berätta så särskilt privata grejer utan att bli dömda, vissa kan inte säga till sin familj, i och med hederskultur och allt det där” (Administratör 10).

Enligt en av administratörerna kunde människor i medlemmarnas inre krets förminska eller förlöjliga deras upplevelser, vilket gjorde det tryggare att dela upplevelsorna med främlingar. Ett annat kriterium som uppenbarades i det empiriska materialet var förhållandet mellan potentiell risk och upplevd nytta. Det visade sig att i somliga situationer var medlemmar villiga att riskera sin egen integritet för att få diskutera specifika saker på forumen, eftersom de inte kunde tillgå information på annat håll. Det kunde bero på en avsaknad av nära vänner eller en informationsbrist kring stigmatiserade ämnen. Med det sagt, är inte gruppernas enda syfte att få stöd eller finna information, utan gav även medlemmarna ett sammanhang att känna tillhörighet.

“Det handlar inte bara om att skriva inläggen, utan vi har vissa personer som aldrig skriver inlägg själva men som alltid är väldigt snabba med att kommentera och hjälpa till. Det handlar om att skapa en relation, vi vill skapa relationer som människor” (Administratör 2).

Alla administratörerna var överens om anledningarna till varför medlemmar ville dela privat information inom de kollektiva gränserna. Ur integritetsaspekten var det däremot intressant att flertalet administratörer hävdar att de personligen inte skulle vilja publicera privat information i slutna forum.

“Jag har tänkt på det när jag är med i andra grupper och folk skriver relationsproblem eller fysiska åkommor och så har jag tänkt varför går de inte bara till en läkare? Eller varför vill man skriva det här?” (Administratör 8).

Skepticismen till att publicera privat information grundade sig i att inte vilja blotta sitt privatliv på internet eller en integritetsoro kring rättigheterna till sin egen information på Facebook. Administratörerna med integritetsoro var väl insatta i Facebooks datainsamlingsprocess, vilket möjligen förklarar deras eget avståndstagande.

“Som man brukar säga “ignorance is a bliss”, vet man inte om hur Facebook fungerar bakom kulisserna, då ser du det bara som ett forum där du kan få hjälp, då finns inte den där risken för den individen” (Administratör 2).

Kulturen i gruppen

Känslan av samhörighet som medlemmar upplevde genom att vara med i Facebook-grupperna kan likställas med kulturen i gruppen. *Kulturen* visade sig vara en viktig indikator i hur medlemmar upplevde risken med att dela med sig av privat information, vilket är ett kriterium i hur individer utvecklar personliga integritetsregler inom CPM.

“Sen tror jag det handlar om att medlemmar känner av lite mer “vad är det för grupp jag går in i och hur är kulturen här? Är den förstående? Är det att de har förstått att ingen kommer dela vidare det jag har skrivit till någon annan?” (Administratör 2).

En trygg plattform för medlemmarna grundade sig i att få positiv och konstruktiv återkoppling, samt en tillit gruppmedlemmar sinsemellan. En administratör trodde att medlemmarnas benägenhet till att ta risken byggde på att det fanns en tydlig respekt inom gruppen och en känsla av igenkänning oavsett ämnet.

“Grejen är att varenda fråga som ställs får ett svar” (Administratör 6).

Kulturen som en slags indikator på risk kan dock vara problematisk, eftersom långt ifrån alla i gruppen var aktiva medlemmar. De allra flesta medlemmarna var inte aktiva alls.

“Det är många många fler som ser det här än de som skriver, man ser gruppen som att den består av människor som skriver, men de som skriver är kanske 20 procent av medlemmarna” (Administratör 7).

Kulturen utgjordes av de medlemmar som syntes i flödet, och trots att medlemmar kunde få en positiv bild av kulturen i inlägg var det långt ifrån alla som var delaktiga. Det fanns inget medlemskrav på delägarna att publicera inlägg, vilket innebär att den stora majoriteten tog del

av andras privata information men delade aldrig något själv. Det var de aktiva delägarna som istället skapade och porträtterade kulturen, medan de som läste inläggen var passiva delägare. Det innebär att ursprungsägaren i många fall inte var fullt medveten om vilka som blev delägare till informationen. Samtidigt blev medlemmar per automatik auktoriserade delägare, oavsett hur aktiva de var.

Kulturen är vanligtvis det som har byggt det starka sambandet mellan medlemmar. En utmaning som en administratör belyste var hur kulturen bevarades när gruppen växte.

“Flera har på sistone kommenterat att stämningen har blivit lite annorlunda sen vi blev fler, för det har ökat ganska snabbt nu senaste tiden, (...) och det är också en avvägning, hur många vill man va?” (Administratör 6).

Det ligger i linje med tidigare forskning som redovisade att tilliten minskade desto större grupper blev, samtidigt som tilliten kunde öka om det fanns regler för att bli medlem (Ma et al., 2019). Flera administratörer belyste att när gruppen växte behövdes fler åtgärder vidtas av dem för att hålla kontroll över gruppen. Ett växande antal delägare innebar fler motstridiga åsikter vilket potentiellt kunde leda till fler regelbrott. För ursprungsägaren var ett snabbt växande antal medlemmar en risk då antalet auktoriserade delägare ökade och inläggen fick större räckvidd.

De nytillkomna delägarna tillkom enbart på administratörernas bevåg, och inte ursprungsägaren. Det innebär att ursprungsägaren inte hade kontroll över vem som blev nya auktoriserade delägarna när administratören var ensam beslutsfattare av medlemsinsläpp. Det påvisade administratörens kontroll inom grupperna, vilket ligger i linje med tidigare forskning av Clark-Parsons (2018).

Inläring av kulturen

“I början hade jag ingen aning om att man ens behövde ha gruppregler (...) Reglerna blir ju bara mer och mer. För man inser att folk verkligen inte kan bete sig” (Administratör 10).

Citatet ovan speglar Seering et al. (2019) forskningsresultat, nämligen att regelskapande uppkom vid överträdelser av informella regler och normer. I det empiriska materialet visade sig gruppreglerna utgöra en viktig funktion för att upprätthålla kulturen i gruppen. Administratörerna redovisade olika strategier för hur de såg till att medlemmarna kände till och hade kunskap om de utskrivna reglerna. Inom CPM-teorin kan det appliceras till *attribut*, vilket är en inläring eller en förhandling av de nuvarande reglerna, för att kunna reglera den kollektivt hållna integriteten (Petronio, 2002, s.24). En stor del av administratörerna berättade om frågeformulär som medlemmar måste besvara för att få sin medlemsansökan godkänd, där gruppreglerna är inkluderade. Det var dock sällan tillräckligt, eftersom administratörerna aktivt fick påminna medlemmarna på olika vis.

“När man uppdaterar reglerna så publiceras dem som ett inlägg också, och då blir folk lite uppmärksammade på det igen. Och sen om vi t.ex. har väldigt många nya som vet, då brukar jag skriva ett inlägg: Hej vad kul att ni är så många, läs gruppreglerna nu på en gång! Och här kommer dem viktigaste i kort form” (Administratör 6).

Trots att gruppreglerna var tvungna att godkännas av medlemmarna för ett medlemskap, tyder administratörernas påminnelser om en okunskap kring den kollektivt hållna integriteten. Det är därmed inte vedertaget att de auktoriserade delägarna var insatta i de utskrivna gruppreglerna. Det bevisar CPM-teorin genom olika steg som krävs för att reglerna ska bli förankrade i kulturen (se Modell 2, s.14). Särskilt utmärkande i intervjuerna var steget *permanens*, när administratörer själva använde gruppreglerna som ryggrad i det dagliga modereringsarbetet och därmed rättfärdigade sitt agerande i flödet. Det skickade signaler till medlemmarna att gruppreglerna var på allvar. Med andra ord var de permanenta.

Beroende på graden av kontroll administratören hade över gruppen, fanns det fall där medlemmar kunde förhandla och vara delaktiga i att framställa nya gruppregler.

“Gruppreglerna har ju uppdaterats mycket efter vad folk har haft för åsikter, det är ju medlemmars grupp, inte bara vår” (Administratör 4).

Det innebär att det snarare än en inläring bestod av en ömsesidig förhandling mellan administratörer och gruppmedlemmar. Det fann Seering et al. (2019) karaktäriserade för mindre hierarkiska forumen.

Förtroende för administratör

Ur ett integritetsperspektiv visade sig förtroendet för administratörerna vara oerhört viktigt, oavsett hur självgående eller kontrollerad gruppen var. En återkommande strategi som bidrog till det höga förtroendet var närvaro och synlighet i flödet. Genom att visa medlemmarna att de var närvarande och läste igenom trådar ökade tryggheten. En annan förtroendeingivande faktor var att majoriteten av administratörerna modererade utifrån sina personliga Facebook-konton.

“Det blir ju att de har stort förtroende när man visar upp hela sig” (Administratör 1).

Genom att själva ha gått in i diskussioner med sina profiler såsom medlemmar gör, blev modereringen mer personlig och transparent. Alternativet till att moderera från sin privata profil var att använda gruppens Facebook-företagssida vilket innebar att administratörernas identitet var anonym och skyddad. Det uppstod som en reaktion på att administratörerna upplevde det besvärligt att gå in i konflikter med öppen identitet.

“Jag förstår de som tyckte det var jobbigt för vi som personer kunde bli väldigt utlämnade när vi gick in i vissa saker och folk blev lacka, det kan vara skitjobbigt att behöva vara den personen” (Administratör 7).

Däremot valde samma administratör att inte utnyttja funktionen, med argumentet:

“Jag såg snarare en risk i att administrera från anonymt konto, det blir sån distans till medlemmarna” (Administratör 7).

Förutom distansen till medlemmarna identifierade en administratör en risk kring att själv ha gemensamma vänner i gruppen och använda en skyddad profil som administratör. Gruppmedlemmarna var helt ovetandes om vem som mottager den privata informationen via mejl, om de ville få ett anonymt inlägg publicerat. Det innebar en risk att administratören som har tillgång till mejlkorgen känner ursprungssägaren, vilket kunde vara omskakande och känsligt.

“Den risken som jag har tänkt på skulle kunna vara är att jag har personligen väldigt många gemensamma vänner som finns med i gruppen. Och alla dem har säkerligen inte

koll på att jag är en av moderatorerna och att jag har tillgång till gruppens inkorg” (Administratör 9).

Trots risken upplevde samma administratör funktionen som positiv eftersom modereringen kunde ske anonymt, vilket skyddade administratören i konflikter som uppstod i flödet.

Förtroendet som administratörerna ingav var alltså delvis på bekostnad av deras egen integritet. Flera av administratörerna berättade att kritiken som riktades mot dem kunde tas personligt, och att rollen som administratör stundvis var utlämnande. Det är en paradox, eftersom administratörerna antingen riskerar sin egen integritet för att medlemmarna ska känna sig trygga och ha förtroende för dem eller skyddar sig själv på bekostnad av förtroendet.

Sammanfattningsvis påverkade flertalet aspekter medlemmarnas benägenhet till att dela privat information i de slutna könsseparatistiska grupperna. Inledningsvis hade ursprungsgäarna olika anledningar till varför de valde att dela med sig av privat information. Fortsättningsvis hade gruppens kultur stor påverkan i deras beslutsprocess, utifall att det upplevdes som en trygg och förstående kultur. Administratörens roll var också central i ursprungsgärens beslutsprocess. De hade ett ansvar i att upprätthålla kulturen i gruppen, genom att facilitera inlärningsprocessen av kulturen. Eftersom de har det yttersta formella ansvaret för gruppen är det också av största vikt att de ingav förtroende hos medlemmarna.

Integritetskontroll

Anonyma inlägg

I majoriteten av alla grupper berättade administratörerna om anonymitetsskydd, vilket skyddade gruppmedlemmens identitet och kunde därmed ses som en strategi att säkra dess integritet. Om ursprungsgäaren ville dela privat information skrev personen privat till administratören antingen via Facebook Messenger eller via mejl. Efter en konversation mellan de två parterna, publicerades sedan inlägget från administratörens personliga Facebook-profil, eller gruppens Facebook-sida.

Utifrån processen av *integritetskontroll* innebär det att ursprungsgäaren tog kontakt med delägaren och önskade om att få den privata informationen publicerad anonymt. Önskan om att vara anonym grundades i ursprungsgärens egna uppsatta integritetsgränser. Det är anmärkningsvärt ur ett integritetsperspektiv att vilja publicera ett anonymt inlägg i en sluten

grupp. En sluten grupp i sig självt innebär en aktivt avgränsad publik, dessutom fanns uppsatta gruppregler som tydligt förbjöd delning utanför gruppen. Att trots det vilja vara anonym, tyder på att ursprungsgärens vidtog ytterligare försiktighetsåtgärder genom att förstärka gränserna kring sin egen integritet.

Majoriteten av administratörerna som erbjuder anonymitetsskyddade inlägg vittnade om att de anonyma inläggen har ökat i populariteten inom grupperna. Trots dess popularitet hos medlemmarna var de inte alltid uppskattade av administratörerna:

“Att skriva med sitt eget namn gör någonting med gruppen, det bidrar till stämningen och sammanhållning i gruppen” (Administratör 7).

Eftersom administratörerna ville främja öppenhet inom gruppen, ansåg majoriteten att inlägg med medlemmens egen profil hade positiv påverkan på gruppens kultur.

“(…) Med det sagt så är det ganska svårt att få ett anonymt inlägg i gruppen, för vi vill ju verkligen att man ska våga skriva öppet” (Administratör 9).

Den kritiska synen på anonyma inlägg har lett till restriktioner kring ett begränsat antal anonyma inlägg i veckan, eller sluta erbjuda det. Inställningen till de anonyma inläggen tog sig i uttryck att administratörerna omdiskuterade individens egna integritetsregler, genom att i vissa fall uppmuntra de att inte vara anonyma.

“Eftersom att det tar så mycket tid av mig så godkänner jag dem som jag tycker verkligen behöver vara anonyma och annars skriver jag fundera på om du kan tänka dig att lägga ut det här själv, för jag tycker inte att det här är något konstigt att lägga ut” (Administratör 6).

Förväntningarna från ursprungsgärens följdes därmed inte av administratören, utan omdiskuterades i privata meddelanden mellan de två individerna. Det innebär att administratörens uppfattning om vad som var privat information dominerade över ursprungsgärens initiala integritetsregler, som antingen tvingades ändra på sina egna regler för att få dela med sig av den privata informationen i gruppflödet eller bestämma sig för att avstå helt från att publicera. I CPM-teorin innefattas administratörens uppmuntran till att inte vara anonyma inom den tredje dimensionen av äganderättsregler, som behandlar *nivån av*

överensstämmelse över definitionen av gränser. De två parterna, alltså gruppmedlemmen och administratörernas, definition av vad som var privat var därmed inte ömsesidig utan ifrågasattes av administratören. Det innebär likväl att den *statiska dimensionen* spelade in, eftersom gränserna drogs tillbaka för att möta integritetskraven som administratören krävde.

Utifrån de kollektiva koordineringsmönstren i CPM-teorin argumenterar vi att de slutna grupperna karaktäriserades av en *inkluderande hantering*. Det innebar en maktskillnad i ägandet och kontrollen över privat information. Administratörerna som tog emot förfrågningar om anonyma inlägg, mottog en oerhört större mängd privat information än resten av delägarna i gruppen.

Genom att ursprungsgäaren ville dela med sig av den privata informationen men behöll sin dolda identitet visade det på vilken grad av skydd individen applicerade som *genomtränglighetsregler*. Individen behöll en sluten tillgång, alltså tjocka gränser, eftersom profilen inte var öppen vilket eliminerade risken att bli sårbar. Ett publicerat anonymt inlägg innebar att gränserna tunnades ut när den privata informationen spreds samtidigt som integriteten vidhölls. Det berodde på att delägarna i gruppen som inte kunde identifiera vem som hade varit med om erfarenheten.

Den motsatta synen till en restriktiv inställning till anonymitet hade en minoritet av de intervjuade administratörerna. De belyste ursprungsgäarnas rätt till att själv definiera vad som var privat information. Anonymitetsskydd sågs istället som en rättighet hos ursprungsgäaren vilket vittnar om en respekt gentemot ursprungsgäaren egna integritetsregler.

“Det är bara individen själv som vet vad den vill posta öppet och inte känner sig bekväm med att posta öppet” (Administratör 2).

En annan aspekt av anonymitetsskyddet bestod av att administratörerna själva rekommenderade ursprungsgäaren som skrivit inlägget med öppen profil att publicera det anonymt, på grund av inläggets känsliga och potentiellt upprörande karaktär. Det skedde i samband med att administratören godkände inlägg innan publicering i flödet. Administratörernas rekommendation kunde uppfattas som en förebyggande insats att minimera risken för turbulens. Insikten om inläggets risk var grundad i administratörernas erfarenhet inom gruppen, där de tidigare hade upplevt och behövt hantera riskerna kring att ett privat inlägg delats till resten av delägarna inom gruppen. *Länken* inom integritetskontroll anses därmed stark, då ursprungsgäaren anförtrorde sig till administratören som gjorde en egen bedömningen om den privata informationens karaktär krävde anonymitet. Däremot bör det

betonas att trots administratörens rekommendationer kring inlägget, hade ursprungsägaren sista ordet kring om det skulle publiceras med öppen profil eller inte.

Ursprungsägarens strävan efter att vilja vara anonym implicerar en medvetenhet kring riskerna att publicera ett blottande inlägg med öppen identitet i de slutna könsseparatistiska grupperna. Det kan argumenteras att administratörernas negativa inställning till dem motarbetade viktiga integritetsreglerna hos sina medlemmar. Däremot är anledningen till att neka anonyma inlägg en strävan efter att ha öppenhet inom gruppens gränser. Öppenhet var viktigt för gruppens fortlevnad, eftersom gruppen inte fyllde samma syfte om flödet enbart bestod av anonyma inlägg.

Gruppregler

Alla slutna könsseparatistiska grupper vi intervjuade hade uppsatta gruppregler, som i majoriteten av grupperna behövde godkännas för att få bli medlem. Gruppreglerna innehöll generellt sett inslag av att gruppmedlemmarna skulle hålla god ton, visa respekt, inte marknadsföra utan tillåtelse samt att inte sprida det som sägs utanför gruppens gränser. Den sistnämnda är den regel som främst berör integritet och är relevant för studiens syfte.

“Vi har ju gruppregler som är att det som sägs i gruppen stannar i gruppen till exempel, det godkänner ju de (medlemmarna) genom att gå med i gruppen” (Administratör 5).

Gruppreglerna kan utifrån CPM-teorin vara en av anledningarna till att gränserna känns tjocka, då spridning utanför gruppen är otillåtet. Ursprungsägaren förväntade sig därmed att gruppreglerna efterföljdes av alla delägare i gruppen, då medlemmarna blev exponerade för reglerna antingen vid ansökan till gruppen, i flödet av administratörerna samt i kommentarsfältet när en medlem bröt mot en regel. I enstaka grupper var gruppmedlemmarna högst medvetna och engagerade i de uppsatta reglerna, vilket underlättade för administratörer när de tillkallades i flödet om medlemmar uppfattade regelbrott eller när inlägg eller kommentarer anmäldes via en av Facebooks anmälningsfunktioner till administratörerna.

Specifikt i en grupp, vittnade administratören om låg kännedom av gruppreglerna vilket innebar att arbetet som administratör handlade till stor del om att påminna.

“Gruppreglerna upplever vi att absolut ingen läser, jag måste svara på frågor säkert tio gånger om dagen för saker som redan står. Egentligen för arbetet som administratör handlar det om att påminna, att det här får man inte dela utanför” (Administratör 1).

Gruppreglerna som berörde integritet kan inom de kollektiva gränserna ses som underförstådda integritetsgränser, eftersom alla förväntas följa dem. Därmed kunde ursprungsgärens initiala tjocka gränser, alltså en sluten tillgång utvecklas till tunnare gränser om gruppen uppfattades som en trygg plats. Dels på grund av att den könsseparatistiska gruppen var sluten med stränga ansökningsprocesser och dels att det fanns uppsatta kollektiva integritetsregler inom gruppen.

Oavsett ansträngningen hos administratören att poängtera gruppreglernas betydelse krävdes det att delägarna tog sitt personliga ansvar att efterfölja dem.

“Jag kan ju inte veta vad någon i en annan stad säger till sina vänner. Det går ju att sätta upp reglerna men sedan att det verkligen efterlevs är ju svårt att säga” (Administratör 5).

Delningar kunde ske i privata chattar eller i person utan administratörens vetskap, vilket innebar att det finns ett stort mörkertal i vilken omfattning information sprids utanför gruppen. Därmed sträckte sig medlemmens personliga ansvar utanför administratörernas handlingsutrymme.

Integritetsturbulens

Förebygga turbulens

Administratörerna berättade att de var medvetna om riskerna kring att det som publicerades inom gruppen kunde spridas utanför gruppens gränser. Det försökte de aktivt påminna sina medlemmar om, i såväl gruppregler som flödet. Trots påminnelsen verkade det dock inte alltid påverka gruppmedlemmarnas riskmedvetenhet. Det innebar att trots administratörers varningar om att det kunde vara känsligt att publicera ett inlägg, kunde det hända att ursprungsgärens valde att publicera det ändå. Administratörer stod därmed maktlös, men blev i slutändan den som hanterade en potentiell turbulens kring den privata informationen. Det innebar att deras handlingsutrymme var begränsat och har mestadels skett i förebyggande syfte.

En viktig förebyggande insats för att undvika oauktoriserade delägars tillgång till den privata informationen bestod i att vara noggrann vid godkännande av medlemsansökningarna. Flera parametrar undersöktes grundligt: när profilen skapades, profilbild, information på profil, antal vänner, grupper som profilen är med i och interaktioner på profilen. Det handlar om hur trovärdig administratören upplevde att profilen var, vilket ställer höga krav på den framtida auktoriserade delägens Facebook-profil.

“I vissa fall kollar vi också på profilen, har de postat saker? Har de vänner? Har de bilder? Har folk kommenterat på personens bilder, så hen verkar känna folk?”
(Administratör 5).

Efter att flera parametrar har undersökts gjorde administratören en bedömning över om individen är välkommen in i gruppen eller inte.

“Vi avvisar lika många medlemmar per månad som vi accepterar medlemmar, det är jättemånga som vi inte tar med i gruppen just för att vi vill vara jättejättenoiga med vem som vi släpper in i gruppen, för att vi vill värna om medlemmarnas integritet”
(Administratör 10).

Genom att hålla oauktoriserade delägare utanför de kollektiva gränserna såg administratörer den strukturerade processen med att godkänna nya medlemmar som en viktig del av integritetspraxisen. Det innebar att individerna skulle eftersträva en öppen profil med information tillgänglig för administratören att se. Öppenheten som krävdes för att bli medlem kunde dock tolkas som en motarbetning mot individens integritet. I en intervju berättade administratören om ett fall när en person med skyddad identitet ville gå med i gruppen. Ur integritetssynpunkt blir de höga kraven på profilbild och information problematisk, eftersom personen av särskilda skäl inte kunde möta kraven. Administratör tog hänsyn till det och bad personen identifiera sig på annat vis.

“Vi har ju en regel och det är att man ska ha en profilbild på sig. Vissa har ju inte det på grund av skyddad identitet så då brukar vi istället be dem skriva en lapp med dagens datum och sedan ta ett foto och skicka till oss” (Administratör 3).

Genom Facebooks olika funktioner för att bedriva grupper som administratör, fanns diverse strategier för att hålla koll på medlemmar som potentiellt kunde begå eller redan har begått regelbrott. Det kunde bestå av att sätta en medlem på paus på en bestämd tid, behöva godkänna en enskild gruppmedlems inlägg eller behöva godkänna alla inlägg innan publicering. Gällande det sistnämnda såg administratörer det som ett naturligt filter för att förhindra att irrelevant innehåll publicerades och att regelbrott som skulle kunna leda till turbulens identifierades. Trots det naturliga filtrets fördelar, vittnade en gruppadministratör om att funktionen gjorde gruppen inaktiv. En annan administratör tyckte inte att det var nödvändigt i och med att gruppen var så pass självgående, med engagerade gruppmedlemmar med hög kännedom om gruppreglerna.

Det innebar att det förebyggande arbetet är en viktig del av att turbulens inte ska ske i de slutna könsseparatistiska grupperna, där Facebooks olika funktioner underlättade för administratörers arbete att identifiera regelbrott eller potentiell turbulens innan det har skett.

När turbulens sker

I enlighet med CPM-teorins sista process, *integritetsturbulens* identifierade vi risk för turbulens inom de slutna könsseparatistiska grupperna i två potentiella scenarion. Det första scenariot handlade om att privat information som delats inom de kollektiva gränserna spreds utanför gruppen till oauktoriserade delägare.

“Det fanns tillfällen där det uppdagades att någon har blivit uthängd i en annan grupp, någons inlägg har spridits ur gruppen (...)” (Administratör 7).

Det innebär att auktoriserade delägare avsiktligt delade med sig av den privata informationen till en eller flera oauktoriserade delägare. De auktoriserade delägarna bröt oavkortat mot de uppsatta gruppreglerna, vilket skapade turbulens. Om det spreds till andra grupper innebär det dessutom att det tillkom en stor mängd nya oauktoriserade delägare till ursprungsgärens information.

Det andra scenariot handlade om bekantskaper inom gruppen, alltså delägare som tog del av den privata informationen. Det innebar att anonyma inlägg inte enbart utnyttjades på grund av en rädsla för spridning till oauktoriserade delägare, utan lika gärna utgöra en försiktighetsåtgärd gentemot de redan auktoriserade delägarna inom gruppen.

“Och det är ju i många fall känsliga saker, man kanske inte vill att ens kollega, chef eller någon man känner ska veta att det var en själv som lade upp det” (Administratör 5).

Därmed behöver det så kallade integritetshotet inte enbart vara oauktoriserade delägare som nekats inträde till de slutna könsseparatistiska Facebook-grupperna. Integritetsturbulensen kunde likväl ske medlemmarna sinsemellan med bekantskaper, familjemedlemmar, chefer eller kollegor. De auktoriserade delägare kunde därmed utgöra ett hot mot ursprungsgärens integritet, trots att de var just auktoriserade.

Att hantera turbulens

En vanligt förekommande lösning till turbulens i det första scenariot, att information sprids utanför de kollektiva gränserna, berättade administratörer bestod utav uteslutning av gruppmedlemmar. Det innebär att om administratörerna lyckades identifiera den auktoriserade delägaren, som antingen delade till en obehörig eller publicerade en skärmdump i ett annat forum, riskerade individen att bli utesluten från gruppen. Lösningen låg i linje med Sternbergs (2012, s.169) fynd. De riskerade även blockering, vilket hindrade all framtida tillgång till att gå med i gruppen. En uteslutning innebar att delägaren gick från auktoriserad till oauktoriserad och miste sin tillgång till de kollektiva gränserna. Ur den utsatta individens perspektiv var administratörens agerande reaktivt, då skadan redan var skedd och turbulens var ett faktum. Å andra sidan var agerandet förebyggande för resten av gruppens medlemmar, då regelbrytaren inte hotade deras framtida integritet.

“Det är omöjligt att veta på förhand vem som kanske betar sig illa, vem som bryter mot gruppregler när vi godkänner medlemmar (...)” (Administratör 9).

Anonyma inlägg är en strategi för att förhindra att turbulens sker i det andra scenariot. Trots dold identitet i de anonyma inläggen riskerade ursprungsgärens att identifieras. En administratör vittnade om ett fall när ursprungsgärens dolda identitet kunde identifieras genom kontexten och detaljer i det anonyma inlägget. Det innebär att turbulens kunde ske trots

ytterligare försiktighetsåtgärder för att säkra den egna identiteten, oavsett om det anonyma inlägget var rekommenderat av administratörerna eller valt av ursprungsgärens själv.

Administratörernas upplevelser visade på svårigheterna med att säkra medlemmarnas integritet. Dels visste inte administratören vem regelbrytaren var förens en regel hade brutits mot, dels kunde de inte heller veta vilka bland gruppens alla medlemmar som tillhörde ursprungsgärens bekantskapskrets. Till råga på allt var deras agerande begränsat till internet.

“Det finns ingen administratör som kommer gå till någon på stan och säga att sådär får du inte göra” (Administratör 8).

“Internet är internet”

Det begränsade handlingsutrymmet utanför plattformen förstärktes av en skeptisk syn på internet hos administratörerna.

“(…) samtidigt uppmanar vi också att inte förlita sig på att det som är i gruppen stannar i gruppen 100% för att vi vet ju inte vem som visar innehållet till vem. Vem som helst kan ju bara screenshotta och dela vidare eller publicera i en annan grupp” (Administratör 10).

Narrativet “internet är internet” var ett genomgående tema hos alla intervjupersoner. Det är en syn på att administratörernas handlingsutrymme var begränsat till att försäkra integriteten för medlemmarna på internet. De slutna grupperna, med kollektiva gränser, uppfattades av medlemmarna som tryggt men i realiteten kunde turbulens av den privata informationen ske relativt enkelt. Det var alltså en inbillad trygghet.

“Det finns en risk kring känslan av trygghet som egentligen inte finns” (Administratör 7).

Som försvar till den uppenbara risken med att publicera privat information hänvisade administratörer till narrativet, vilket pekade på det personliga ansvaret hos gemene medlem.

“Någonstans så har vi kanske inte varit tillräckligt tydliga med det men alla har ju ett personligt ansvar över att förstå att det som är på internet stannar på internet” (Administratör 4).

Genom att påminna ursprungsägaren om riskerna med internet i stort, kunde de förhindra turbulens och ha avsagt sig visst ansvar utifall att det skulle ske.

“Där står det ju att det som skrivs inte får delas, men utifrån att vi har skrivit det så måste folk förstå att det är internet, så tänker jag” (Administratör 8).

Den inbillade tryggheten bestod av en risk för ursprungsägaren, eftersom den initiala uppfattningen var att de kollektiva gränserna var tjocka. På plattformen var gränserna i själva verket relativt tunna eftersom det var svårt att kontrollera var den privata informationen tog vägen och vilka människor som fick tillgång till den.

Diskussion och slutsatser

Diskussionsavsnittet utgör studiens avslutande del, som lyfter fynd i analysen och sätter de i en större samhällslik kontext. Vi ämnar ställa oss nyanserade och reflexiva till fynden, genom att identifiera såväl mönster som motsägelser.

Syftet med studien är att undersöka: “*Hur upplever administratörer att de kan försäkra integritet för sina medlemmar i slutna könsseparatistiska grupper på Facebook?*”, vilket besvaras utifrån underfrågorna kring strategier, ansvar och risker.

Ur perspektivet av terapikulturen (se Introduktion) (Burkat, 2010), som innebär nya kommunikationsmönster, delas den privata informationen med ett stort antal okända individer som förväntas förvärva informationen i virtuella grupper. Vi ser en stor liknelse mellan en psykologs tystnadsplikt och gruppregeln som specificerar att det som sägs i gruppen stannar inom gruppen. Hos en psykolog är tystnadsplikten en central del i att säkra patientens integritet medan i de virtuella forumen går det inte att säkerställa att samtliga mottagare av informationen säkrar de andra medlemmars integritet till fullo. Det är en begränsning inom den virtuella terapikulturen, där tröskeln till integritetskränkning är låg. Det innebär utmaningar för administratörerna inom gruppens gränser, som med olika strategier, syn på ansvar och riskmedvetenhet arbetar för att försäkra medlemmarnas integritet.

Resultatet från analysen påvisar att administratörernas *strategier* kan kategoriseras utifrån två delar: förebyggande och reaktiva strategier. Indelningen kan liknas med Grimmelmans (2015) forskningsresultat. Trots att flertalet administratörer anser att deras handlingsutrymme är begränsat gällande att hindra information från att spridas utanför gruppen identifierar vi flera strategier utifrån intervjumaterialet. Några exempel på förebyggande strategier som administratörer utnyttjar i sitt dagliga arbete är att säkra medlemmarnas kännedom om gruppreglerna, erbjuda anonyma inlägg, godkänna inlägg innan de publiceras i gruppen samt genomföra noggranna och stränga antagningsprocesser vid godkännande av nya medlemmar. De fåtal reaktiva strategier som administratörerna kunde tillämpa i situationer där information spridits utanför gruppen var att utesluta medlemmen som brutit mot integritetsgruppregeln samt att påminna medlemmarna om vikten av gruppregeln. Oavsett mängd strategier är administratörerna begränsade i sitt handlingsutrymme, vilket även Clark-Parsons (2018) påpekar, eftersom mycket kan spridas utan deras vetskap i privata sammanhang, såsom i privata chattar eller vardagliga konversationer. Deras strategier är enbart

begränsade till det digitala rummet, utöver det har de svårt att utöva kontroll.

Administratörerna anser att de själva har ett stort *ansvar* i integritetsfrågan, eftersom de möjliggör samarbetet i gruppen, såsom Grimmelmann (2015) belyser, genom att formulera gruppreglerna som förankrar kulturen i gruppen. Administratörerna argumenterar att kulturen är en viktig indikator i hur medlemmarna upplever risken med att dela privat information. Genom att facilitera inlärningsprocessen av gruppens kultur för medlemmarna arbetar de aktivt för att skapa en trygg plattform som uppmuntrar delning av privat information. Oavsett hur trygg plattformen än påstås vara, visar det empiriska materialet att det i själva verket grundar sig i en inbillad trygghet. Den tryggheten som administratörer säger sig uppleva inom gruppens gränser saknar därmed verklighetsförankring. Det beror delvis på det stora mörkertalet delningar som aldrig kommer till administratörernas vetskap och att hotet existerar både innanför och utanför gruppens gränser. Herring et al. (2002) talar om nättroll som ett stort hot för de könsseparatistiska forumen men analysens fynd visar dock att det större hotet är medlemmarna själva, som kan ha en personlig koppling till individen som delar privat information. Det ställer sig emot bilden från tidigare forskning av Rosenfeld et al. (u.å.) som beskriver forumen som trygga rum med externa hot. Hotet inifrån är minst lika närvarande och möjligen större.

Den inbillade tryggheten är dock en av anledningarna till varför människor publicerar privat information. Om grupperna enbart består av anonyma inlägg, som förstärker gruppmedlemmens personliga integritet, är det ett tecken på att gruppmedlemmarna upplever att det inte är ett tryggt och säkert rum. Vidare, kan den inbillade tryggheten ha oanade konsekvenser för den enskilda medlemmen som vill lätta på hjärtat. Det blir tydligt när en kvinna blev fälld för förtal när hon sökte stöd för sexuella övergrepp i en sluten könsseparatistisk Facebook-grupp (Wikström, 2020).

Ur perspektivet av Ulrich Becks risksamhälle (Beck, 1999), finns det därmed stora *risker* med att publicera privat information inom grupperna på de digitala plattformarna. Den höga tilliten till tekniken som Beck talar om, speglas i en slags beroendeställning i kontexten av de slutna könsseparatistiska grupperna. Grupperna är beroende av att medlemmarna antingen struntar i, riskerar eller är helt omedvetna om riskerna som finns kopplade till att dela privat information på internet för dess överlevnad i det digitala landskapet.

Alla administratörer vittnar om en hög riskmedvetenhet kring vad som kan ske med medlemmarnas privata information. Med det sagt, är de beroende av att gruppmedlemmarna lättar på sina egna integritetsregler alternativt är obrydda om de, för att främja öppenhet och aktivitet inom gruppen. Herring et al. (2002) belyser administratörers balansgång med att skapa

ett säkert forum samtidigt som de skapar ett öppet klimat. Vi fann stora likheter i vårt material, men anser att det snarare är en paradox än en balansgång. Till stor del ställs öppenhet mot integritet, eftersom grupperna är beroende av att gruppmedlemmar inte vidtar ytterligare försiktighetsåtgärder för att säkra sin egen integritet. Administratörerna med det formella ansvaret över gruppen tvingas därmed prioritera mellan öppenhet och integritet, eftersom det ena utesluter det andra. För den enskilda gruppmedlemmen innebär det en stor risk att dela privat information, men för gruppens fortlevnad som ligger i både administratörernas och medlemmarnas intresse, är det av största vikt.

När flertalet administratörer själva vittnar om att de personligen inte skulle publicera privat information i de slutna Facebook-grupperna som de själva modererar, visar det på en hög riskmedvetenhet och skepticism. Däremot tyder det empiriska materialet på brister i att förkroppsliga riskmedvetenheten, när det är administratörens omdöme som i enstaka fall bestämmer om ett inlägg anses tillräckligt privat för att publiceras anonymt.

Administratörers strävan efter öppenhet i grupperna, i kombination med en plattform som främjar öppen identitet visar på svårigheten med att säkra medlemmarnas integritet på Facebook. En ökning av anonyma inlägg likställer vi med en ökad riskmedvetenhet hos medlemmarna. Paradoxalt nog, innebär riskmedvetenheten ett hot mot gruppens syfte, vilket i längden kan utgöra ett hot mot alla slutna könsseparatistiska gruppers överlevnad. När öppenhet och risk byts ut mot anonymitet och säkrad integritet, förändrar gruppernas skepnad vilket administratörerna i vår studie är negativt inställda till.

Bidrag till forskningsfältet

Studien bidrar med kunskap inom forskningsfältet integritet på internet och moderering inom virtuella forum. Våra slutsatser kan sammanfattas i tre övergripande fynd. Det första fyndet handlar om administratörers begränsade handlingsutrymme på internet, där de förebyggande strategierna inte är tillräckliga för att säkra gruppmedlemmars integritet inom gruppens gränser. Därmed vädjar administratörerna till medlemmar att ta personligt ansvar för att upprätthålla den kollektivt hållna integritetsgränsen. Vidare, i det andra fyndet, identifierade vi interna integritetshot i de slutna grupperna vilket är en nyansering av tidigare forsknings bild av könsseparatistiska forum som trygga rum med externa hot. Vi hävdar att det är en inbillad trygghet, som ligger till grund för gruppens överlevnad, men likväl utgör hotet mot integriteten. Det tredje sista fyndet består av paradoxen mellan öppenhet och integritet, där administratörers

uppmuntran och strävan efter öppenhet i gruppen, dessvärre är på bekostnad av medlemmarnas integritet. De virtuella forumen kommer med största sannolikhet att växa och bli ännu mer populära under de kommande åren. Företag ser forumen som en potentiell kommunikationskanal och ser fördelarna med att bygga en gemenskap med konsumenterna. Resultaten från studien kan därav utbildas och appliceras av kommunikatörer som väljer att etablera sig på plattformen.

Förslag på framtida forskning

Vi anser att en vetenskaplig studie bestående av medlemmarnas egen upplevelse av integritet inom grupperna hade nyanserat ämnet ytterligare. Likväl vore det intressant att utforska hur medlemmar upplever administratörens strategier för att förhindra integritetshoten inom eller utanför gruppen. Utformningen av studien hade förslagsvis kunnat bestå av en netnografisk studie av grupperna, där flödet och diskussionerna analyseras under en längre tid.

Inom modereringsforskning fann vi en avsaknad av forskning kring anonyma inlägg och dess innebörd för Facebook-grupperna. Eftersom de anonyma inläggen ökar i popularitet är det en intressant och relevant aspekt av de virtuella Facebook-grupperna att undersöka och hur de förändrar det digitala landskapets karaktär.

Referenser

- A First Look at Communication Theory. (2014). Sandra Petronio on Communication Privacy Management Theory [Video fil]. Hämtad från:
<https://www.youtube.com/watch?v=Ay7ZJQubKA4>
- Ayaburi, E.W. & Treku, D.N. (2020). Effect of penitence on social media trust and privacy concerns: The case of Facebook. *International Journal of Information Management Volume 50*, February 2020, Pages 171-181.
<https://doi.org/10.1016/j.ijinfomgt.2019.05.014>
- Beck, U. (1999). *World risk society*. Cambridge: Polity Press.
- Berger, E. (2017). Här är gruppen där 97.000 kvinnor delar varandras liv. *Sveriges Television Nyheter*. Hämtad från:
<https://www.svt.se/nyheter/inrikes/har-ar-gruppen-dar-97-000-kvinnor-delar-varandras-liv>.
- Brown, S. (2014, 2 april). Five minutes with Ulrich Beck: “Digital freedom risk is one of the most important risks we face in modern society”. [Blog] EUROPP, Hämtad från:
<<https://blogs.lse.ac.uk/europpblog/2014/04/02/five-minutes-with-ulrich-beck-digital-freedom-risk-is-one-of-the-most-important-risks-we-face-in-modern-society/>>.
- Burkat, G. (2010). When Privacy Goes Public: New Media and the Transformation of the Culture of Confession. I Blatterer, H., Markus, M. R. & Johnson, P (Red.), *Modern Privacy. Shifting boundaries, new forms. (1 uppl. s.23–38)*. Basingstoke: Palgrave Macmillan.
- Back, C. & Berterö, C. (2019). Interpretativ fenomenologisk analys. I Fejes, A. & Thornberg, R (Red.), *Handbok i kvalitativ analys. (3 uppl. s.165 - 178)*. Stockholm: Liber.
- Cadwalladr, C. & Graham-Harrison, E. (2018). Revealed: 50 million Facebook profiles harvested for Cambridge Analytica in major data breach. *The Guardian*. Hämtad från:
<https://www.theguardian.com/news/2018/mar/17/cambridge-analytica-facebook-influence-us-election>
- Child, J. T. & Petronio, S. (2017). Communication privacy management theory. I M. Allen (Red.), *The sage encyclopedia of communication research methods (1 uppl. s. 206-208)*. Thousand Oaks, CA: SAGE Publications, Inc doi:
10.4135/9781483381411.n79

- Child, J. T., Haridakis, P. M., & Petronio, S. (2012). Blogging privacy rule orientations, privacy management, and content deletion practices: The variability of online privacy management activity at different stages of social media use. *Computers in Human Behavior*, 28(5), 1859–1872. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2012.05.004>
- Child, J. T., Petronio, S., Agyeman-Budu, E. A., & Westermann, D. A. (2011). Blog scrubbing: Exploring triggers that change privacy rules. *Computers in Human Behavior*, 27(5), 2017–2027. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2011.05.009>
- Child, J. T., Pearson, J. C., & Petronio, S. (2009). Blogging, communication, and privacy management: Development of the Blogging Privacy Management Measure. *Journal of the American Society for Information Science & Technology*, 60(10), 2079–2094. <https://doi.org/10.1002/asi.21122>
- Clark-Parsons, R. (2018). Building a Digital Girl Army: The Cultivation of Feminist Safe Spaces Online. *New Media & Society*, 20(6), 2125–2144. <https://doi.org/10.1177/1461444817731919>
- David, M., & Sutton, C. D. (2016). *Samhällsvetenskaplig metod (1. uppl.)*. Lund: Studentlitteratur.
- Dhami, A., Agarwal, N., Chakraborty, T. K., Singh, B. P., & Minj, J. (2013). Impact of trust, security and privacy concerns in social networking: An exploratory study to understand the pattern of information revelation in Facebook. 2013 3rd IEEE International Advance Computing Conference (IACC), Advance Computing Conference (IACC), 2013 IEEE 3rd International, 465–469. <https://doi.org/10.1109/IAdCC.2013.6514270>
- Gillham, B. (2008). *Forskningsintervjun: tekniker och genomförande (1. uppl.)*. Lund: Studentlitteratur.
- Grimmelmann, J. (2015). The Virtues of Moderation. *Yale Journal of Law and Technology*, 17, 42–109.
- Heide, M. & Simonsson, C. (2014). Kvalitet och kunskap i fallstudier. I Jörgen Eksell & Åsa Thelander (red.). *Kvalitativa metoder i strategisk kommunikation*. 215–230. (1. uppl.) Lund: Studentlitteratur.
- Herring, S., Job-Sluder, K., Scheckler, R., & Barab, S. (2002). Searching for Safety Online: Managing “Trolling” in a Feminist Forum. *Information Society*, 18(5), 371–384. <https://doi.org/10.1080/01972240290108186>
- Internet Stiftelsen. (2019). *Svenskarna och Internet 2019*. Svenskarna och Internet. Retrieved from <https://svenskarnaochinternet.se/rapporter/svenskarna-och-internet-2019/>

- Kvale, S., & Brinkmann, S. (2014). Den kvalitativa forskningsintervjun (*Tredje [reviderade] upplagan*). Lund: Studentlitteratur.
- Lagerwall, K. (2016). Lina, 24, har skapat en mansfri zon på nätet. *Expressen*. Hämtad från: <https://www.expressen.se/nyheter/lina-24-har-skapat-en-mansfri-zon-pa-natet/>.
- Lindmark, S. (2019). De är Facebooks nya makthavare: "Det väller in medlemmar – och annonsörer". *Breakit*. Hämtad från: <https://www.breakit.se/artikel/19009/de-ar-facebooks-nya-makthavare-det-valler-in-medlemmar-och-annonserer>.
- Lundin, J. (2017). Honey & the bees är vår tids tjejtidning – men affären brister. *Resumé*. Hämtad från: <https://www.resumeinsikt.se/articles/376074/2017-05-05-12-05-52-honey-the-bees-ar-var-tids-tjejtidning-men-affaren-brister>.
- Ma, X., Cheng, J., Iyer, S., & Naaman, M. (2019). When Do People Trust Their Social Groups? <https://doi.org/10.1145/3290605.3300297>
- Mertens, M. D. (2018). Ethics of Qualitative Data Collection. I Flick, U (Red.), *The SAGE handbook of qualitative data collection*. SAGE Publications Ltd.
- Petronio, S. S. (2002). Boundaries of privacy: dialectics of disclosure / Sandra Petronio. - SUNY series in communication studies. Albany: State University of New York Press.
- Petronio, S. (2013). Brief Status Report on Communication Privacy Management Theory. *Journal of Family Communication*, 13(1), 6–14. <https://doi-org.ludwig.lub.lu.se/10.1080/15267431.2013.743426>
- Rosenfeld, H., Noterman, E., & Roestone Collective. (u.å.). Safe Space: Towards a Reconceptualization. *ANTIPODE*, 46(5), 1346–1365. <https://doi.org/10.1111/anti.12089>
- Seering, J., Wang, T., Yoon, J., & Kaufman, G. (2019). Moderator engagement and community development in the age of algorithms. *New Media & Society*, 21(7), 1417–1443. <https://doi-org.ludwig.lub.lu.se/10.1177/1461444818821316>
- Sternberg, J. L. (2012). Misbehavior in cyber places: the regulation of online conduct in virtual communities on the Internet / Janet Sternberg. Lanham, Md: University Press of America.
- Steuber, K. R., & Solomon, D. H. (2012). Relational uncertainty, partner interference, and privacy boundary turbulence: Explaining spousal discrepancies in infertility disclosures. *Journal of Social & Personal Relationships*, 29(1), 3–27. <https://doi-org.ludwig.lub.lu.se/10.1177/0265407511406896>
- Ståhle, M. (2019). Rättegången mot "Stå upp för Sverige" kan bli pilotfall. *Svenska*

Dagbladet. Hämtad från:

<https://www.svd.se/rattegangen-mot-sta-upp-for-sverige-kan-bli-pilotfall>.

Von Knorring, N. (2018). Facebook-grupperna där män inte får vara med. *ELLE*. Hämtad från: <https://www.elle.se/lifestyle/kvinnor-som-backar-kvinnor-facebook-grupperna-dar-man-inte-far-plats/>.

Von Platen, S. & Young, P. (2014). Att intervjua chefer med kommunikationsansvar. I Eksell, J. & Thelander, Å. *Kvalitativa metoder i strategisk kommunikation (1. uppl.)*. Lund: Studentlitteratur.

Weiss, S. (2009). Privacy threat model for data portability in social network applications. *International Journal of Information Management* 29 (2009) 249–254.
<https://doi.org/10.1016/j.ijinfomgt.2009.03.007>

What is online community. (u.å). Hämtad från:

<https://www.igi-global.com/dictionary/online-communities-social-networking/20927>

Wikström, M. (2020). Kvinna döms för grovt förtal av Soran Ismail. *Expressen*. Hämtad från: <https://www.expressen.se/nyheter/krim/kvinna-atalad-for-grovt-fortal-av-soran-ismail/>.

Bilaga

Intervjuguide

OM DIG

- Hur länge har du varit administratör?
- Varför ville du bli administratör för just den gruppen?
- Hur mycket tid lägger du på arbetet en vanlig vecka?
- Vad hade du för förväntningar på administratörsarbetet?
- Vilka får vara med i gruppen?
- Hur ser relationen ut med de andra administratörerna i gruppen?

ANSVAR

- Upplever du att du har ett ansvar för integritetsprolem?
 - Om ja: På vilket sätt har du som administratör ansvar för integritetsfrågorna?
 - Om nej: Varför inte?
- I vilken mån upplever ni att ni kan skydda medlemmarnas personliga integritet?
- Hur viktigt är det att medlemmar har förtroende för dig som administratör?

RISKER

- Vilka risker finns kopplade till att gruppmedlemmar delar med sig av privat information?
- Hur skapar ni en trygg plattform för medlemmarna att kunna dela privat information?
- Varför tror du att folk delar med sig av privat information i slutna grupper på Facebook?
- Tror du att medlemmarna är medvetna om riskerna som finns med att dela med sig av privat information?

STRATEGIER

- Hur ser era strategier ut för att se till att information inte sprids utanför gruppen?
- Vilka försiktighetsåtgärder tror du är viktigast?

GRUPPREGLER

- Hur utformade ni gruppreglerna?
- Hur ser ni till att gruppreglerna följs av medlemmarna?
- Hur ser ni på regelbrott? Hur ofta upplever ni regelbrott?
- Hur får ni reda på att en medlem brutit mot någon regel?
- Vad för konsekvenser får medlemmar som bryter mot reglerna?

ANONYMITET

- Erbjuder ni anonymitetsskydd?
 - Om ja: Varför gör ni det?
 - Om nej: Varför inte?
- Hur kommer det sig att ni började med det?
- Hur ofta vill medlemmar vara anonyma?
- Hur tycker du att det fungerar?
- Varför tror du att folk vill vara anonyma?
- Rekommenderar ni anonymitet till era medlemmar?

ÖVRIGT

- Hur hanterar ni fake-profiler?
- Hur många medlemmar släpps in per månad?
- Har ni haft medlemsstopp någonsin? Om ja, varför?
- Utbyter ni kunskap med administratörer från andra grupper?
- Vill du tillägga något?